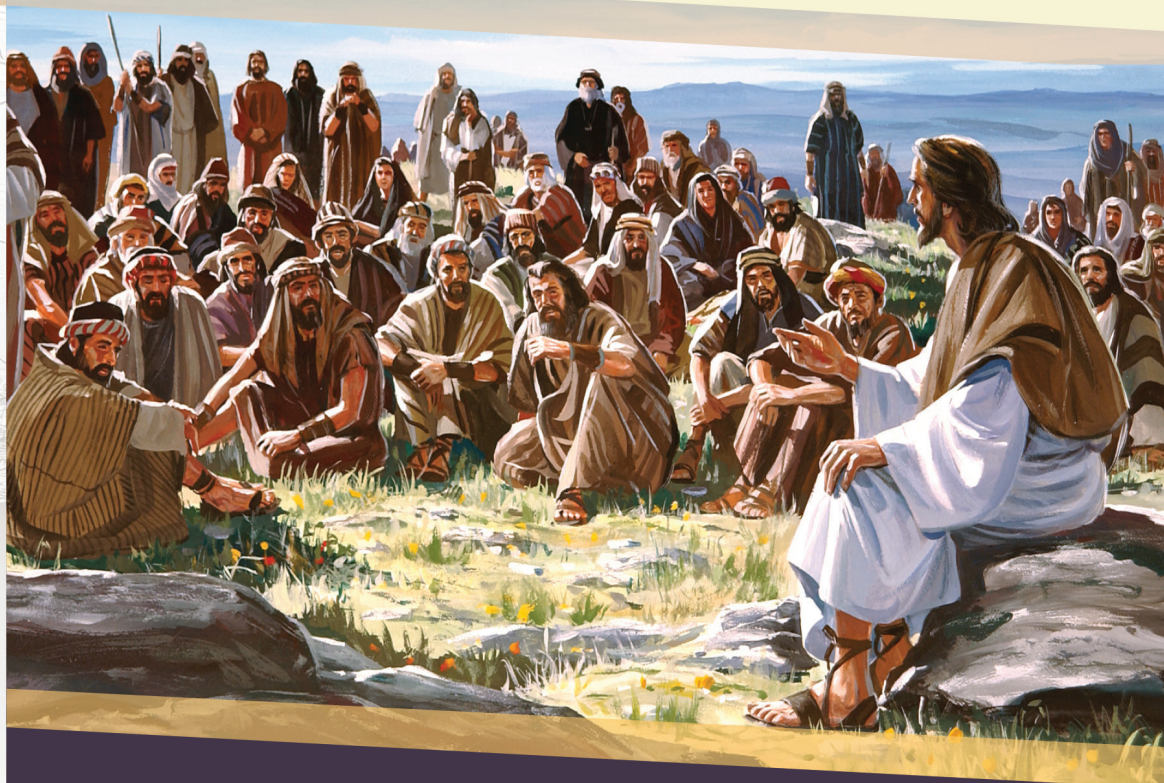

2025
ЈАНУАР - МАРТ

Св. 101. Бр. 1.

Библијске лекције

ПРВИ ДЕО

Јеванђеље по Јовану

Вољени ученик представља Исуса Христа,
вечног Сина Божјег и божански лек за грех
целог света.

Садржај:

1. Јеванђеље по Јовану	5
2. Јагње Божје	10
3. Свадба у Кани	15
4. Исус у храму	20
5. Исус и Никодим	26
6. Деловање Светог Духа	31
7. Исус и Јован Крститељ	36
8. Исус и жена Самарјанка	41
9. Рођење мисионара	47
10. Исус и син царевог човека	52
11. Исус и хроми човек из Витезде	57
12. Ауторитет Сина	62
13. Исус храни мноштво	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и технијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач: Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA

За Србију: Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд

Тел/Факс: (011) 2430-947

е-маил: unita2@EUnet.rs

Internet: <http://www.reformnipoekretasd.com>

Библијски превод: Библија: Даничић-Карацић

Превод са енглеског: Стеван Тодоровић

Одговорни уредник: Татјана Лукић

Штампа: Eurodream, Нова Пазова

Предговор:

Ове године ћемо у четири квартала проучавати о Јеванђељу по Јовану. Скромни аутор четвртог јеванђеља нигде се не открива, нити говори о себи као о једном од двојице ученика који су први пошли за Исусом (Јован 1:37). Уместо тога, он се користи изразима „други ученик“, „онај ученик“, „ученик... кога љубљаше“, „ученик ког Исус љубљаше“ и „ученик који сведочи за ово“ (Јован 18:15; 19:26; 21:20,23,24). Чињеница да се други истакнути ученици помињу по имену док је Јованово име изостављено као да нам указује да он мора бити аутор овог јеванђеља.

По Духу пророштва, аутор четвртог јеванђеља био је Јован, „ученик ког Исус љубљаше“. Он је био један од тројице ученика који су били сведоци Христове славе на гори преображења и Његове агоније у врту непосредно пре него што је ухапшен. Његов живот представља истакнут пример како Божја сила може у потпуности да преобрати „сина грома“ у човека љупке нарави и дубоке духовне спознаје.

„Јован је тако прионуо уз Христа као што се винова лоза привија уз чврсту притку. Он се ради свог Учитеља тако неустрашиво излагао опасностима у току Његовог саслушавања и суђења и међу последњима је био код Његовог крста; а на гласе да је Христос васкрснуо, он је тако похитао на гроб да је у својој ревности престаигао чак и по наглости тако познатог Петра.

„Поуздана љубав и несебична оданост које су дошле до изражаја у Јовановом животу и карактеру садрже непроцењиву поуку за хришћанску цркву. Јован није по природи имао ту љупкост и благост карактера која се открила у његовом каснијем животу. Он је имао озбиљних карактерних недостатака. Био је не само охол, самопоуздан и славољубив, него и нагао и злопамтило на увреду. Он и његов брат били су названи 'синови грома'. Рђава нарав, осветољубивост, дух критиковања – све се то налазило у омиљеном ученику. Међутим, испод свега тога божански Учитељ назрео је ватрено, искрено срце које зна да воли. Христос је укоравао његово самољубље, разочарао његове амбиције и стављао његову веру на озбиљну пробу; али му је открио оно за чим је цезнула његова душа – лепоту светости, моћ љубави која преображава.“ – Дела апостола, 406, 407.

Сви познаваоци историје кажу да је Јованово јеванђеље написано у Ефесу око 90. године нове ере или раније. Ученика су ставили у казан са врелим уљем, међутим, он је на чудесан начин избегао смрт, а касније је прогнан на острво Патмос (Откривење 1:9). Тамо је он написао књигу Откривења. Долазак Нерве на власт (96. године нове ере) омогућило му је да се врати у Ефес, где се верује да је наставио да борави до смрти током владавине Трајана (98-117. године нове ере).

Нека Дух Христов води наше проучавање у овом тромесечју и дотакне наша срца у одговору на Његову љубав!

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Дар прве суботе

Субота, 4. јануар 2025.

Вишенаменски здравствени и васпитни центар у Парагвају

Република Парагвај је континентална држава Јужне Америке која се граничи са Аргентином, Боливијом и Бразилом. У Парагвају живи око 6,1 милион људи, од којих 96,1% исповеда хришћанство (88,3% католицизам а 7,8% остале хришћанске религије); 2,6% је нерелигиозно а остали припадају другим религијама или су неопредељени. Државна економија се превасходно базира на пољопривреди – нарочито соји – а током последњих педесетак година, Парагвај је такође развио и огромну хидроенергетску индустрију.

Први чланови РПАСД овде су дошли из Мађарске четрдесетих година двадесетог века, а дело се даље развило педесетих година помоћу колпортерског рада и касније, седамдесетих година, помоћу здравствено-мисионских напора. Тренутно имамо дивну групу верних чланова у најважнијим градовима.

Дуго година смо у главном граду, Асунсиону, имали центар природне медицине, који нам је омогућавао да многим душама носимо вест јеванђеља и да их подучавамо животном стилу Божјег народа остатка. Уз помоћ Бога и нашег интердисциплинарног тима професионалаца, надамо се да ћемо оживети нашу клинику – али бисмо желели да она сада функционише као теренски центар у граду који би се проширио и на сеоска подручја како бисмо испунили божански налог: „Напустите градове. Оснивајте санаторијуме, школе и канцеларије далеко од центара насељености.“ – *Selected Messages 2, 357.*

Са тим циљем на уму, купили смо парче земље у лепој руралној области у департману Парагуари, око 66 км удаљеној од престонице. На имању већ имамо изграђен молитвени дом и смештајне просторије за раднике у делу, али то је само почетак. Циљ нам је да изградимо вишенаменски објекат са основним здравственим центром, школом, црквом и установом за развој самосталних произвођача здраве хране.

Апелујемо на великодушност наше браће широм света и помоћ у остварењу овог циља. Ваша сарадња даће нов подстицај у последњој фази неопходној да се заврши овај пројекат. Ми почивамо у сили и дивној милости Божјој и сигурни смо да ће Господ благословити напоре нашег чланства широм света да оснажи и прошири јеванђеоски рад у овом делу Његовог винограда.

Ваша браћа и сестре из Парагвајског поља

Јеванђеље по Јовану

„И Реч постаде тело и усели се у нас пуно благодати и истине; и видесмо славу Његову, славу, као Јединороднога од Оца.“ – Јован 1:14.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 17-25, 94-100.*

„Христос је током целе вечности био уједињен с Оцем; и када је на себе узео људску природу, још увек је био једно с Богом.“ – *Одабране поруке 1, 217.*

1. ИСУС, ЈЕДНО СА ОЦЕМ

Нед. 29. дец

а. Шта нам Божја Реч говори о Исусу пре Његовог утеловљења? Јован 1:1,2.

„Од вечних времена Господ Исус Христос је био једно са Оцем; Он је био ‘обличје Бога’, обличје Његове владавине и величанства, ‘сјајност славе Његове.’ Дошао је на наш свет да би показао ту славу. Дошао је на ову грехом замрачену земљу да открије људима светлост љубави Божје – да буде ‘с нама Бог.’“ – *Жеља векова, 7.*

„Христос, Реч, јединородни Син Божји, био је једно са Вечним Оцем – једно у природи, у карактеру и намерама – једино биће које је могло да продре у све Божје савете и намере.“ – *Патр. и пророци, 6.*

б. Како су на Христа гледали Отац и анђели? Псалам 45:6; Исаија 9:6; Јеврејима 1:3,6-8.

„Анђели су слуге Божје с којих, док на својим крилима журе да спроведу Његову вољу, одсјајива она светлост која непрекидно сија са Његовог лица. Али поглавар над свима њима је Син, Помазаник Божји, ‘сјајност славе и обличје бића Његовог’, Онај који носи све ‘у речи силе своје.’“ – *Патријарси и пророци, 6.*

а. Ко је створитељ свега? Јован 1:3,10; Колошанима 1:15-17; Јеврејима 1:2.

„Христос је разапео небеса и поставио темеље земљи. Његова је рука поставила светове да лебде у простору и дала облик цветићу у пољу. Он је ‘поставио горе својом силом’; ‘Његово је море и Он га је створио’ (Псалам 65:6; 95:5). Он је испунио земљу лепотом и ваздух песмом. И на свим делима стварања на земљи, у ваздуху и на небу Он је исписао вест љубави Очеве.” – *Жеља векова, 8.*

б. Опиши начин на који су створени светови и цео свемир. Псалам 33:6,9; 104:1-6.

„Бог је само говорио, и Његовом речју стварана су Његова дела у природном свету. Божје стварање представља само ризницу створених средстава спремних да их Он тренутно може употребити на своју радост и задовољство.” – *Коментари библијских текстова, 9.*

„Када је земља изашла из руке свога Творца била је савршено лепа. Површина јој је била ишарана горјем, брежуљцима и равницама, а између њих налазиле су се дивне реке и пријатна језера. Брежуљци и горје, међутим, нису били кршевити ни стрми и нису имали страшне стеновите литице и ужасне поноре, каквих данас има. Оштра и зубата леђа стеновитих планинских венаца била су прекривена плодноним тлом на коме је свуда бујало зеленило и плодно растиње. Није било одвратних мочвара и неплодних пустиња. Где год би се поглед зауставио, дивни жбунови и љупко цвеће дочекивали су га с поздравом. Узвишице су биле прекривене шумама чија су стабла била далеко величанственија од било које врсте дрвета које данас уопште постоји. Ваздух је био чист и здрав и у њему није било ни трага од заразних испаравања. Цела слика земље превазилазила је по лепоти сваки и најлепше уређени парк. Војске анђела су с усхићењем посматрале овај приказ и радовале се дивном Божјем делу.” – *Патријарси и пророци, 17.*

„У Библији нема ни помена о неким дугим вековима у којима се земља постепено развијала из хаоса. За сваки узастопни дан стварања, Свето писмо каже да је имао вече и јутро, као и сваки други дан који је од тада наступио. При завршетку сваког од тих дана, саопштава се шта је Творац тог дана учинио.” – *Патријарси и пророци, 95.*

а. Ко је Творац свег живота и светлости и какву корист ми имамо од тога? Јован 1:4-9; Дела 17:28.

„(Христос) је био тај који је у току свих векова говорио преко свих који су људима објављивали Божју реч. Све врлине највећих и најплеменитијих душа на земљи биле су само одраз Њега.“ – *Васпитање, 65.*

„Христос је ‘Видело које обасјава сваког човека који долази на свет’ (Јован 1:9). Као што преко Христа свако људско биће има живот, тако преко Њега свака душа прима неки зрак божанске светлости.“ – *Васпитање, 24.*

„Божја сила још и сада ради на одржавању онога што је створено. Било не удара, нити се дисање наставља зато што је механизам, једном покренут, наставио да ради својом сопственом природном енергијом. Сваки удисај, сваки удар срца, доказ је бриге Онога у коме живимо, мичемо се и јесмо. Од најмањег инсекта до човека, свако живо створење свакодневно зависи од Његовог провиђења...

„Моћна сила која делује у целој природи и одржава све, није, као што неки научници сматрају, само неко свеобухватно начело, нека покретачка енергија. Бог је дух; а ипак је Он личност, биће; јер је човек начињен по Његовом облику. Као личност Бог се открио у своме Сину.“ – *Васпитање, 117, 118.*

б. Шта Исус говори о себи? Јован 9:5; 8:12; 3:19; 12:46.

„Речима: ‘Ја сам видело свету’ Исус је објавио да је Месија... Стари Симеун је говорио о Њему као о виделу – ‘да обасја незнабошце, и славу народа Твог Израиља’ (Лука 2:32). Тим речима је на Исуса применио једно пророчанство које је Израиљу било познато. Свети Дух је преко пророка Исаије рекао: ‘Мало ми је да ми будеш слуга да се подигне племе Јаковљево и да се врати остатак Израиљев, него те учиних виделом народима да будеш моје спасење до крајева земаљских’ (Исаија 49:6). Према општем тумачењу, то пророчанство се односило на Месију, а кад је Исус рекао: ‘Ја сам видело свету’, народ није могао одбацити Његово тврђење да је Он Обећани.“ – *Жеља векова, 452.*

а. Шта је Исаија прорекао о Исусовом имену? Исаија 7:14. Када је то пророчанство испуњено? Матеј 1:22,23.

„Откако је Исус дошао да борави међу нама, ми знамо да је Бог упознат с нашим невољама и да Он саосећа с нама у нашим патњама. Сваки Адамов син и кћи могу увидети да је наш Творац пријатељ грешника. Јер у свакој речи милости, у сваком обећању радости, у сваком делу љубави, у свакој божанској привлачности која се испољила у Спаситељевом животу на земљи, видимо речи 'С нама Бог.'" – *Жеља векова, 11.*

б. Шта је Исус учинио како би допро до нас у нашем палом стању? Јован 1:14; Филибљанима 2:5-8; Јеврејима 2:14-18.

„Да би нас упознао са својим божанским животом и карактером, узео је (Христос) нашу природу и живео међу људима. Божанство је било откривено у људској природи, невидљива слава у видљивом људском облику. Пошто људи непознато могу да науче само посредством познатог, небески појмови приказивани су кроз земаљске; Бог се открио у облику човека." – *Христове очигледне поуке, 7.*

„Син Божји је на сваком кораку био изложен нападима сила таме. После свог крштења, Он је Духом био одведен у пустињу где је био кушан четрдесет дана... Да није био судеоник у нашој природи, Он не би био кушан као што се ми кушамо. Да Му је било немогуће подлећи искушењу, Он не би могао да буде наш помоћник. Свечана је реалност да је Христос дошао да се у корист човека бори као човек. Његова кушања и победе говоре нам да се људи морају угледати на Христов узор; човек мора постати учесник у божанској природи." – *Коментари библијских текстова, 438.*

„Држати своју славу стално прикривену, као дете палог рода, то је била најстрожа дисциплина којој је Кнез живота морао да се потчини. У таквом стању Он је одмеравао своју снагу са сотоном. Онај који је био прогнан са неба борио се сада очајнички за превласт над Оним коме је завидео још у небеским дворовима. О, каква је то страшна борба била! Људским језиком то није могуће описати. Али у скоријој будућности то ће ипак разумети они који победе крвљу Јагњетовом и речју сведочанства својега." – *Коментари библијских текстова, 438.*

а. Шта је Исус дошао да учини за људски род? Јован 3:16,17; 1:12; Лука 19:10.

„Према Христу се поступало онако како ми заслужујемо да се према нама поступа, зато да би се према нама поступало онако како Он заслужује. Био је осуђен због наших греха, у којима није имао никаквог учешћа, како бисмо ми били оправдани Његовом правдом, у којој нисмо имали никаквог учешћа. Пристао је на смрт која је нама припадала да бисмо ми имали живот који је припадао Њему. 'И раном Његовом ми се исцелисмо.'" – *Жеља векова, 12, 13.*

б. На који начин смо ми обновљени Христовом жртвом? Галатима 4:5-7; Јеврејима 2:10.

„Христос је принео потпуну и савршену жртву која је довољна да спасе сваког сина и кћер Адамову, сваког ко испољи кајање због кршења Божјег закона и веру у Господа нашега Исуса Христа... Христос је Војвода нашег спасења. Својим патњама и својом жртвом Он је дао пример свим својим следбеницима и показао да су стражење, молитва и неуморни напори неопходни ако хоће да Му буду слични по љубави коју је Он осећао према палом роду." – *2. Сведочанство, 748.*

„Бог љуби своју послушну децу. Он је припремио царство, не за неверне поданике, већ за своју децу која су окушана и проверена у овом оскврњеном и грехом исквареном свету. Као послушна деца, ми имамо предност да будемо у сродству са Богом. 'А ако си син', каже Он, 'и наследник си' наслеђа непропадљивог... Христос се потпуно поистовећује са својим народом." – *Коментари библијских текстова, 647.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 3. јан

1. Коју природу је Христос поседовао од вечних времена?
2. Ко је раширио небеса и поставио темеље земљи?
3. Од кога произлази сва права светлост?
4. Како се Исус назива у Исаји 7:14?
5. Шта је Исус постао узимајући на себе људску природу?

Јагње Божје

„Мучен би и злостављен, али не отвори уста својих; као јагње на заклање вођен би и као овца нема пред оним који је стриже не отвори уста својих.“ – Исаија 53:7.

Предлажемо да прочитате: *Жеља векова*, 112-123.

„Нека покајнички грешник управи свој поглед на 'Јагње Божије које узе на се грехе света.'“ – *The Faith I Live By*, 107.

1. СВЕДОЧАНСТВО ЈОВАНА КРСТИТЕЉА

Нед, 5. јан

а. Шта је Јован Крститељ изјавио о Исусу? Јован 1:15-18.

б. Како се Јован открио верским вођама? Јован 1:19-23. Које пророчанство је он испунио – и како ми треба да се односимо према томе? Исаија 40:3-5.

„У сваком веку овоземаљске историје Бог је имао своје представнике који су имали задатак да Његово дело спроводе на начин који је Он одредио. Јован Крститељ је имао нарочити задатак за који је он био рођен и одређен – задатак да припреми пут Господу...

„(Његова служба у пустињи) представљала је најубедљивије, дословно испуњење пророчанства.“ – *The Southern Watchman*, March 21, 1905.

„Господ је (Јовану Крститељу) дао поруку коју је требало да објави. Је ли он ишао до свештеника и властодржаца и питао их за допуштење да објављује ту поруку? Не! Бог га је одвојио од њих како не би био изложен утицају њиховог духа и науке. Он је био глас онога који виче у пустињи: 'Приправите у пустињи пут Господњи, поравните у пустоши стазу Богу нашем. Све долине нека се повисе, и све горе и брегови нека се слегну, и што је криво нека буде право, и неравна места нека буду равна. И јавиће се слава Господња, и свако ће тело видети; јер уста Господња рекоше' (Исаија 40:3-5). Управо је то порука која се мора донети и нашем народу; налазимо се близу краја времена, и порука гласи: Очистите пут за Цара; сакупите камење; подигните заставу за народ. Људи морају да се пробуде. Ово није време да говоримо: Мир и сигурност.“ – *Одабране поруке 1*, 394.

а. Када је Исус дошао Јовану да Га он крсти, како Га је Јован препознао и посведочио присутнима о Његовој служби? Јован 1:29,34. Које пророчанство се том приликом испунило? Исаија 53:4-7.

„Христос је од самог почетка деловао као човеков Искупителъ и залагао се у том правцу исто тако као и данас. Пре него што је Он своје божанство заоденуо људском природом и дошао на овај свет, поруку јеванђеља преносили су Адам, Сит, Енох, Матусал и Ноје. Аврам у Ханану и Лот у Содому носили су свету исту поруку. И тако с поколења на поколење небу одани гласници најављивали су верно долазак Онога који треба да дође. И све обреде јеврејског верског уређења прописао је сам Христос. Он је представљао темељ целокупног њиховог жртвеног система и велико остварење свих симбола из њиховог верског церемонијала. Крв сваке жртвоване животиње указивала је на жртву Божјег Јагњета. Сви симболи жртвеног система испунили су се у Њему.“ – *Христове очигледне поуке, 100.*

б. Како је Јован представио Христа својим ученицима? Јован 1:35,36. Какав утицај су ове речи имале на Јованове ученике и шта се следеће десило у његовом животу? Јован 1:37.

„Следећег дана (након Христовог крштења), док су два ученика стајала у близини, Јован је поново угледао Исуса у народу. Слава Невидљивог је опет обасјала лице пророково и он узвикну: ‘Гле, Јагње Божије!’ Ове речи, иако нису потпуно схваћене, узбудише срца ученика. Шта је значио назив који Му је Јован дао, ‘Јагње Божије’? Сам Јован то није објаснио. Напустивши Јована, они потражише Исуса.“ – *Жеља векова, 118.*

„Јован је рекао својим ученицима да је Исус обећани Месија, Спаситељ света. Пошто се његово дело ближило своме крају, упутио их је Исусу и поучио их да Га следе као Великог Учитеља. Живот Јована Крститеља био је пун туге и самоодрицања. Он је најавио први Христов долазак, али му није било дано да буде сведок Његових славних чуда и да се радује сили која из Њега излажаше. Јован је знао да је његова улога завршена и да мора умрети чим Исус отпочне своју мисију као учитељ. Његов се глас, изузев у пустињи, врло ретко чуо. Живот му је протекао у осамљености. Није се везао за породицу свога оца да би уживао благодат породичног и друштвеног живота, већ је све оставио да би могао извршити своју мисију.“ – *Рани списи, 165.*

а. Ко су били неки од Исусових првих ученика? Матеј 4:18,21. Какво интересовање за Христа су они испољили и колико дуго је трајао њихов први сусрет са Њим? Јован 1:38,39.

„Један од њих (двојице који су следили Исуса) је био Андрија, брат Симонов, а други Јован јеванђелиста. Они су били Христови први ученици. Гоњени неком неоодољивом силом, они су пошли за Исусом – жељни да говоре с Њиме, али пуни страхопоштовања и без речи, изгубљени у огромном значењу мисли: ‘Да ли је то Месија?’

„Исус је знао да су Га ученици пратили. Они су били први плодови Његове службе, и срце божанског Учитеља је било радосно зато што су те душе одговарале на Његову милост. Међутим, окренувши се, Он их је запитао: ‘Шта ћете?’ Хтео је да се сами одлуче да ли ће се вратити или изговорити своју жељу.

„Они су били свесни само једне жеље. Само једно присуство је испуњавало њихову мисао. Узвикнули су: ‘Рави, где стојиш?’ У кратком разговору поред пута нису могли да приме оно за чиме су жудели. Желели су да буду насамом са Исусом, да седе поред Његових ногу и да слушају Његове речи...

„Да су Јован и Андрија имали неповерљив дух свештеника и учитеља, не би се као ученици нашли код ногу Исусових. Пришли би Му као критичари, да суде Његовим речима. Многи тако затварају врата најповољнијим приликама. Али ови први ученици нису тако поступили. Они су прихватили позив Светога Духа упућен проповедањем Јована Крститеља. Сада су препознали глас небеског Учитеља. Речи Исусове биле су за њих пуне свежине, истине и лепоте. Учење списа Старога завета било је обасјано једном новом светлошћу. Многострука питања истине појавише се у новој светлости.“ – *Жеља векова, 118, 119.*

б. Шта су први ученици урадили убрзо након што су упознали Исуса? Јован 1:41,42.

„Андрија је хтео да и другима пренесе радост која је испуњавала његово срце. Потраживши свог брата Симона, он ускликну: ‘Ми нађосмо Месију.’ Симон није чекао да га по други пут зову. Он је такође чуо проповедање Јована Крститеља, те је пожурιο Спаситељу.“ – *Жеља векова, 119, 120.*

а. Опиши шта се десило кад је Исус позвао следећег ученика да пође за Њим. Јован 1:43-45.

„Филип послуша заповест и одмах постаде радник за Христа. Филип је позвао Натанаила.“ – *Жеља векова, 120.*

б. Шта можемо научити из начина на који је Исус успео да надјача Натанаилово оклевање? Јован 1:46-49.

„Погледавши Исуса, Натанаило се разочарао. Може ли тај човек, који је носио знаке тешког рада и сиромаштва, бити Месија? Али се Натанаило није могао одлучити да одбаци Исуса, јер је вест ‘Гле, Јагње Божије’ већ освојила његово срце.

„У време кад га је Филип позвао, Натанаило се налазио у једном тихом шумарку, удубљен у мисли о вести Јовановој и пророчанствима која су се односила на Месију. Он се молио да му се открије да ли је онај кога Јован најављује заиста ослободитељ, и Дух Божји почину над њим потврђујући да је Бог походио свој народ и подигао му рог спасења...

„‘Одговори Исус и рече му: Пре него те позва Филип видех те кад беше под смоквом.’

„То је било довољно. Божански Дух који је Натанаилу дао сведочанство док се сам молио под смоквом, сада му је говорио у речима Исусовим. Мада сумњајући и попуштајући својим предрасудама, Натанаило је дошао к Исусу са часном жељом за истином, и сад је та жеља била испуњена. Његова вера је била виша од вере човека који га је довео к Исусу. Он одговори и рече: ‘Рави! Ти си Син Божији, Ти си Цар Израилев.’

„Да се Натанаило поводио за рабинима, никада не би нашао Исуса. Гледајући и расуђујући самостално, он је постао Христов ученик. Тако је и данас са многима којима предрасуде не дају да прихвате оно што је добро. Како би различит резултат био кад би и они ‘дошли и видели’.

„Док год се поводе за људским ауторитетом, никад неће доћи до спасоносног сазнања истине. Као Натанаило, треба самостално да проучавамо Реч Божју и да се молимо за просветљење Светог Духа. Онај који је видео Натанаила под смоквом видеће и нас у тајној молитвеној клети. Анђели из света светлости су близу оних који у понизности траже божански путоказ.“ – *Жеља векова, 120, 121.*

а. Шта је Христос обећао Натанаилу и зашто? Јован 1:50,51.

„Одговори Исус и рече му: Што ти казах да те видех под смоквом зато верујеш; видећеш и више од овог... И рече му: Заиста, заиста вам кажем: Отселе ћете видети небо отворено и анђеле Божије где се пењу и силазе к Сину човечијем.’

„Овим је Христос у ствари хтео да каже: На обали Јордана отворило се небо и Дух се као голуб спустио на Мене. Тај призор је био само залога за то да сам Син Божји. Ако верујете у Мене да сам Син Божји, ваша вера ће бити освежена. Видећете да су небеса отворена и да се више никад неће затворити. Ја сам их вас ради отворио. Анђели Божји се пењу, носећи горе Оцу молитве јадних и несрећних, и силазе доносећи благослов и наду, храброст, помоћ и живот деци човечијој.“ – *Жеља векова, 123.*

б. Шта се дешава када прихватимо Христа? Јован 4:14; Откривење 22:17.

„Ако прими истину у љубави према њој, човек то испољава у убедљивости свог држања и у тоновима свога гласа. Он објављује оно што је сам чуо, видео и искусио о речи живота, како би се и други удружили с њим кроз познавање Христа. Његово сведочанство које силази са усана додирнутих угљевљем са олтара представља истину за пријемљиво срце, а карактер се под њеним деловањем посвећује...

„Бог је могао постићи свој циљ и спасти грешника без наше помоћи; међутим, ми морамо учествовати у Његовом делу да бисмо стекли карактер сличан Христовом. Да бисмо учествовали у Његовој радости – у радости да видимо душе спасене Његовом жртвом, морамо учествовати у Његовом залагању за њихово спасење.“ – *Жеља векова, 122, 123.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто је Јован Крститељ позван да оде у пустињу?
2. Како ми можемо у нашем животу да применимо животни стил Јована Крститеља?
3. Шта можемо научити од Јована и Андрије и њиховог сусрета са Исусом?
4. Како можемо бити надахнути првим Натанаиловим признањем?
5. Шта открива да ли је моја вера у Христа истинска или не?

Свадба у Кани

„Шта год вам рече учините.“ – Јован 2:5 (други део).

Предлажемо да прочитате: *Жеља векова, 125-134;*
Порука младим хришћанима, 251-261.

„Исус је почео дело реформације испољивши нежно саосећање према људима.“ – *Жеља векова, 131.*

1. ПОЧЕТАК ХРИСТОВЕ СЛУЖБЕ

Нед, 12. јан

а. Где је Исус започео своју земаљску службу? Јован 2:1,2.

„Своју службу Исус није почео неким великим делом пред Високим саветом у Јерусалиму. На обичном породичном скупу у једном малом галилејском селу, Он је употребио своју моћ да би повећао радост на свадбеној свечаности. На тај начин је показао своју љубав према људима и своју жељу да допринесе њиховој срећи. У пустињи искушења Он је испио чашу бола. Сад је дошао да људима пружи чашу благослова, да својим благосиљањем посвети односе међу људима.“ – *Жеља векова, 125.*

б. Шта се догодило много пре завршетка свадбене свечаности? Јован 2:3.

„(Марија) је чезнула за тим да читавом скупу докаже да је (Исус) заиста Син Божји. Надала се да ће Му се пружити прилика да пред њима учини неко чудо.

„У то време је био обичај да свадбене свечаности трају неколико дана. Том приликом је понестало вина пре него што се славље завршило. Та чињеница је изазвала велику забуну и жаљење. Било је необично да нема вина на таквим прославама, јер би се то сматрало као знак недостатка гостољубивости.“ – *Жеља векова, 126, 127.*

а. Шта је Христова мајка рекла, и који је био Његов одговор? Јован 2:3,4.

„Шта је мени до тебе жено? Још није дошао мој час’ (Јован 2:4).

„Овај одговор, ма како нам изгледао прек, не изражава ни хладноћу, нити неучтивост. Начин на који се Спаситељ обратио својој мајци био је у складу са источњачким обичајима. Такав начин се употребљавао према лицима којима се желело изразити поштовање. Сваки поступак у Христовом земаљском животу био је у складу са правилом које је Он сам дао: ‘Поштуј оца свог и матер своју’ (2. Мојсијева 20:12). На крсту, у свом последњем чину нежности према својој мајци, Исус јој се поново обратио на исти начин поверавајући је бризи свог најомиљенијег ученика. И на свадби и на крсту, љубав изражена у тону гласа, погледу и покрету тумачила је Његове речи.”
– *Жеља векова*, 127.

б. Шта је Христова мајка рекла слугама и како се те речи могу применити и на нас данас? Јован 2:5.

„Што се више усавршавају у вери и у љубави према својој браћи, Христови следбеници утолико треба да буду снажнији и успешнији у објављивању истине. У свакој изненадној тешкоћи и потреби, када су наши људски извори недовољни, Бог нам обећава своју божанску помоћ. У свакој тескоби и потреби Он нам даје силу Светог Духа који јача нашу наду и наше поуздање, просвећује наш ум и чисти и оплемењује наше срце. Он жели да се увећавањем олакшица обезбеде довољна средства за остварење Његових планова. Позивам вас да савет у свему тражите од Бога. Тражите Га свим срцем и свом душом и ‘што год вам рече учините’ (Јован 2:5).” – *б. Сведочанство*, 383, 384.

с. Шта је Исус рекао слузи на свадби да учини? Јован 2:6-8.

„Поред врата је стајало шест судова од камена, и Исус рече слугама да их напуне водом. Тако је и учињено. Затим, кад је требало послужити вином, Он рече: ‘Захватите сад и носите куму.’ Уместо воде којом су судови били напуњени, потекло је вино.” – *Жеља векова*, 129.

a. Када је вино послужено, како је кум реаговао? Јован 2:9,10.

„Ни кум ни гости нису уопште знали да је било нестало вина. Окусивши оно које су слуге донеле, кум је установио да још никада није пио тако добро вино и да се оно разликује од онога које су имали на почетку светковине.“ – *Жеља векова, 129.*

b. Какво вино је Христос обезбедио? Исаија 65:8.

„Вино које је Христос обезбедио за светковину и дао ученицима као симбол своје крви било је чист сок од грозђа. На то указује и пророк Исаија говорећи о новом вину ‘у грозду’, а затим: ‘Не квари га, јер је благослов у њему’ (Исаија 65:8)...

„Непреврело вино које је подарио сватовима било је здраво и освежавајуће пиће. Његово дејство се састојало у томе да доведе укус у склад са здравим апетитом.“ – *Жеља векова, 130.*

c. Шта Свето писмо говори о ферментисаном вину? Приче 20:1; 23:29-35.

„Христос је био тај који је у Старом завету дао опомену Јеврејима: ‘Вино је подсмевач и силовито пиће немирник, и ко год за њим лута неће бити мудар’ (Приче 20:1). И Он сам није давао такво пиће. Сотона наводи људе да попуштају прохтевима који замагљују разум и отупљују духовно сазнање, али нас Христос учи да потчињавамо нижу природу. Цео Његов живот је представљао пример самоодрицања. Да би сломио моћ апетита, Он је нас ради поднео најтеже пробе које човек може издржати. Христос је био тај који је наредио да Јован Крститељ не пије вино нити жестока пића. Он је био тај који је исту уздржљивост тражио од Манојеве жене. Он изриче проклетство над сваким који опојну чашу пружа ближњему. Својим понашањем Христос није противречио свом учењу.“ – *Жеља векова, 130.*

а. Које циљеве је Христос остварио својим присуством и својим чудом на свадбеној свечаности, чак и за нас данас? Јован 2:11.

„Христос је знао све; Његов поглед је кроз векове допро и до наших дана, и Он је видео какво ће бити стање у друштву на завршетку историје света. Видео је да ће на хиљаде и хиљаде пропасти због употребе вина и силовитих пића. Свет ће постепено доспети у исто стање какво је било и пре потопа. Међутим, небо је издало знак упозорења како би људи били опоменути и како би сарађивали са Богом у делу самоочувања. Он нам је оставио примере апсолутног уздржавања и дао нам је упутства која ће, ако их будемо следили, допринети формирању и одржавању снаге, вештине и изврсности наше деце.“ – *The Signs of the Times, April 16, 1896.*

б. Објасни освежавајуће држање које је Христос током своје службе примером испољио. Матеј 11:29.

„Исус је почео дело реформације ступивши у присан додир са људима. Показујући највеће поштовање према закону Божјем, осуђивао је наметљиву побожност фарисеја и покушавао да ослободи народ од бесмислених правила која су га спутавала. Тежио је да сруши преграде које су одвајале поједине слојеве друштва како би здружио људе као децу једне породице. Његово присуство на свадби имало је за циљ да буде делотворан корак у остварењу тога.“ – *Жеља векова, 131.*

„Исус је осуђивао саможивост у свим њеним облицима, али је био друштвен по природи. Прихватао је гостопримство свих слојева, посећујући домове богатих и сиромашних, учених и неучих и тежио је да њихове мисли скрене са питања свакодневног живота на оне ствари које су духовне и вечне. Он није давао никакву дозволу за разуданост нити је Његово понашање било укаљано и најмањом сенком светске лакомислености, али је налазио задовољства у призорима невине среће, те је својим присуством посвећивао друштвене скупове. Јеврејска свадба је била значајна прилика и њена радост није била мрска Сину човечијем. Присуствујући свадби, Исус је одао поштовање браку као божанској установи.“ – *Жеља векова, 131, 132.*

а. Шта треба да научимо из Христовог примера који Га разликује од верских вођа Његовог времена? Приче 18:24.

„Христов начин рада се упадљиво разликовао од рада јеврејских старешина. Њихово поштовање традиција и формализам потпуно су уништили сваку стварну слободу мисли и дела. Они су живели у сталном страху да се не оскврне. Да би избегли додир с ‘нечистима’, држали су се на одстојању не само према незнабошцима, већ и према већини сопственог народа, не трудећи се ни да му користе нити да задобију његово пријатељство. Бавећи се стално тим мислима, ограничили су своја схватања и сузили круг свог живота. Њихов пример је подстицао на себичност и нетрпељивост међу свим слојевима народа.“ – *Жеља векова, 131.*

б. Шта би требало да буде наш циљ у свакој друштвеној комуникацији? Приче 11:30.

„Својим речима и пријатељским осмехом можемо указати хиљаде малих пажњи, које ће нам се узвратити. Несмотрени хришћани својом немарношћу према другима показују да нису у заједници са Христом. Немогуће је бити у заједници са Христом, а показивати нељубазност према другима и занемаривати њихова права.

„Сви треба да постанемо Исусови сведоци. Друштвеност посвећена Христовом милошћу треба да се прошири, ако желимо да задобијемо душе за Спаситеља. Нека свет види да нисмо себично заокупљени својим бригама, већ да желимо да са другима поделимо своје благослове и предности. Покажимо да нас наша вера не чини безосећајним и строгим. Нека сви они који говоре да су нашли Христа служе другима онако како је Он служио људима. У овоме свету никада не смемо оставити погрешан утисак да су хришћани жалосни и несрећни људи.“ – *Темељи срећнога дома, 348, 349.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет 17. јан

1. Опиши духовне родове које је донело Христово чудо у Кани.
2. Опиши однос Христа и Његове мајке.
3. Зашто је кум на свадби био изненађен?
4. Каква врста вина адекватно описује Христову крв?
5. Приликом друштвених сакупа, чега треба да се сетимо из Христовог примера?

Исус у храму

„А Господ је у светој цркви својој; ћути пред њим сва земљо!“ – Авакум 2:20.

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 464-473.

„Предворја и прилази Божјем дому треба такође да буду окружени светим страхопоштовањем.“ – 5. Сведочанство, 467.

1. ХРАМ ОСКРНАВЉЕН

Нед, 19. јан

а. Објасни ситуацију која је преовладала у Јерусалиму на почетку Христове јавне службе. Јован 2:13,14.

„Сваки Јеврејин је био дужан да годишње плаћа пола сикла као 'откуп за живот свој'... Поред тога су даване велике суме као добровољни прилози који су предавани у црквену благајну. Исто тако је било обавезно да се страни новац мења да би се добио новац који се звао свети сикал и који је прилаган за службу светиње. То мењање новца пружало је прилике за преваре и уцене и претворило се у срамну трговину која је представљала извор прихода за свештенике.

„Трговци су тражили огромне цене за животиње које су продавали, а своју зараду су делили са свештеницима и поглаварима, који су се на тај начин богатали на штету народа.“ – *Жеља векова, 135, 136.*

б. Како је то утицало на службу у храму? Језекиљ 22:26 (последњи део).

„Жртве су у највећем броју биле приношене за време Пасхе па је продаја у храму била веома велика. Збрка која је услед тога владала више је личила на бучну сточну пијацу неголи на свети Божји храм. Ту се могло чути гласно погађање, рикање говеда, блејање оваца, гукање голубова, све то помешано са звекетом новца и љутитим препиркама. Збрка је била тако велика да су поклоници били узнемирени, а речи које су биле упућене Свевишњему биле су заглушене буком која је продирала у храм.“ – *Жеља векова, 136.*

а. Како Бог гледа на место на коме открива своју присутност и која је била Његова прва наредба на гори Синај? 2. Мојсијева 3:1-5; 19:12,13.

„Кад се Господ спустио на гору Синајску, то место је било посвећено Његовим присуством... На тај начин је дато упутство да је свето свако оно место на коме Бог покаже своје присуство.“ – *Жеља векова, 136, 137.*

б. Како је Христос реаговао на скрнављење храма? Јован 2:15,16.

„Ушавши у храм, Исус је једним погледом обухватио читав призор. Видео је непоштену трговину. Видео је како су очајни били сиромаси који су веровали да без проливања крви њихови греси неће бити опроштени. Видео је да је спољно двориште Његовог храма претворено у место за нечисту трговину. Свето подручје претворило се у велику мењачницу.“ – *Жеља векова, 137.*

„Силазећи полако степеницама и подижући бич од узица које је прикупио приликом уласка у порту, Он наређује трговцима да се удаље са тог места. Са ревношћу и строгошћу коју раније никад није показао претура столове мењача. Новац пада одзвањајући јасно на мермерном плочнику. Нико се не усуђује да постави питање о Његовом ауторитету. Исус их не удара бичем, али тај прости бич изгледа у Његовој руци као пламени мач. Службеници храма, свештеници што склапају послове, посредници и трговци стоке са својим овцама и говедима беже из храма обузети једном једином мишљу – да побегну од осуде Његовог присуства.“ – *Жеља векова, 138, 139.*

с. Шта је представљало Христово дело чишћења храма? Малахија 3:1-3.

„Предворја храма у Јерусалиму, пуна метежа и несвете трговине, исувише су верно приказивала храм срца, укаљан присуством чулних страсти и несветих мисли. Чистећи храм од користољубивих препродаваца, Исус је објавио своју мисију: чишћење срца од прљавштине греха – од земаљских жеља, себичних прохтева, лоших навика које кваре душу.“ – *Жеља векова, 139, 140.*

а. Која је била првобитна Божја намера приликом подизања светиње међу својим народом? 2. Мојсијева 25:8.

„Тај храм, подигнут да буде седиште божанског присуства, имао је за сврху да буде очигледна поука Израиљу и свету. Још од вечних времена била је намера Божја да свако створено биће, од светлог и светог серафима до човека, буде храм у коме ће боравити Творац.“
– *Жеља векова, 139.*

б. Зашто се о верницима говори као о Божјем храму и како ми свесрдно треба да одржавамо светост овог храма? 1. Коринћанима 3:16,17; Исаија 57:15.

„Људски род је услед греха престао да буде храм Божји. Помрачено и окаљано грехом, људско срце није више могло откривати божанску славу. Али се отеловљењем Сина Божјег испунила намера неба. Бог станује у људима и људско срце поново постаје Његов храм кроз спасоносну милост.“ – *Жеља векова, 139.*

„Ако заиста верујемо да се крај свему приближио, какви треба онда да будемо ‘у светом живљењу и побожности’?

„Свака душа која заиста верује у истину показује то и одговарајућим делима. Сви треба да буду што усрднији и непоколебљивији у својим напорима да придобијају душе за Христа. Када се истина дубоко укорени у њиховој души, они ће природно тежити да је усаде и у срца других. Истина се предуго држи у спољном предворју. Унесите је у унутрашњост храма своје душе, поставите је на престо свог срца и допустите јој да у потпуности контролише ваш живот. Реч Божју треба стално проучавати и слушати, онда ће срце наћи спокојство, мир и праву радост, а све наше тежње биће усмерене према небу; али ако се истина држи одвојено од живота, у спољном предворју, срце не може да буде загрејано живим жаром Божје љубави и доброте.

„Многи Христову религију чувају у резерви за извесне дане и неке посебне прилике, док је у остало време одлажу у страну и потпуно занемарују. Постојано начело истине није предвиђено за неколико часова суботног дана и за неколико дела милосрђа, него треба да се унесе у срце и да оплемени и посвети карактер.“ – 5. *Сведочанство, 516, 517.*

а. Шта треба да схватимо о својој беспомоћности у тежњи да очистимо храм? Јеремија 2:22; Јов 14:4.

„Ниједан човек се не може сопственом снагом ослободити зла које се угнездило у његовом срцу.“ – *Жеља векова, 140.*

б. Захваљујући чему можемо да стојимо пред светим Богом очишћеног срца? Језекиљ 36:25-27; Захарија 3:3-5.

„Јаков је учинио велики грех својим поступком према Исаву, али се он покајао. Преступ му је био опроштен и он је био очишћен од греха, стога је и могао поднети откривење Божјег присуства. Али су људи били уништени кад год су ступали пред Бога док су свесно одобравали зло. Приликом другог доласка Христовог безбожници ће бити уништени 'духом уста Његових' и искорењени 'светлошћу доласка Његовог' (2. Солуњанима 2:8). Светлост славе Божје, која праведницима даје живот, убиће безбожнике.

„Док је Јован проповедао, Христос – прави одраз карактера Божјег – тек што се није појавио. Само Његово присуство је имало да укаже људима на њихове грехе. Они ће моћи да постану Његови следбеници само ако буду вољни да се очисте од греха. У Његовој присутности могу остати само они који су чистог срца.“ – *Жеља векова, 86, 87.*

„Једино Христос може очистити храм душе. Али Он неће силом да уђе. Он не улази у срце као некада у стари храм, већ каже: 'Ево стојим на вратима и куцам: ако ко чује глас мој и отвори врата, ући ћу к њему' (Откривење 3:20). Он неће доћи само на један дан, јер каже: 'Уселићу се у њих, и живећу у њима... и они ће бити мој народ' (2. Коринћанима 6:16). 'Погазиће наша безакоња: бацићеш у дубине морске све грехе њихове' (Михеј 7:19). Његово присуство ће очистити и посветити душу, како би постала свети храм Господу и 'стан Божји у Духу' (Ефесцима 2:21,22).“ – *Жеља векова, 140.*

„Иако служи у небеској светињи, Исус још увек својим Духом служи на земљи.“ – *Жеља векова, 145.*

а. Како Бог вође свог народа сматра одговорним за марљиво очување светости Његовог дома? Авакум 2:20; Језекиљ 44:23.

„Прилази храму Божјем морали су бити сматрани као свети. Али љубав према добитку учинила је да се на све то заборави.

„Свештеници и поглавари су били позвани да народу буду представници Божји; њихова је дужност била да сузбију злоупотребу светих прилаза храму, и они су морали да пруже народу пример поштења и саосећања.“ – *Жеља векова, 137.*

„Болна је истина да се страхопоштовање према Божјем дому скоро потпуно угасило. Светост Божјег дома и свега што је свето и узвишено не цени се и не разликује од уобичајеног... Свом народу у Старом завету, Бог је у погледу реда и тачности дао савршена и сасвим одређена правила. Зар се Његов карактер променио? Није ли Он још увек велики и свемоћни Бог који влада небом над небесима? Зар не би било добро да чешће читамо упутства која је у том погледу сам Бог дао Јеврејима – да бисмо као народ који има светлост тако величанствене истине испољавали слично страхопоштовање према дому Божјем?“ – 5. *Сведочанство, 468, 469.*

б. Објасни кључну победу коју треба извојевати у Христовој снази. Матеј 5:8; 1. Јованова 3:1-3.

„Позивам сваког ко тврди да је син Божји да никад не заборави ову велику истину, да је неопходно да Дух Свети буде у нама како бисмо доспели на небо и дело Христово изван нас како бисмо стекли право на вечно наследство.“ – *Сведочанства за проповеднике, 401.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 24. јан

1. Ко су биле вође неправедне трговине у храму?
2. Какав треба да буде став свих који долазе пред Бога?
3. Објасни какав духовни значај је храм у Јерусалиму требало да има.
4. Шта је Христос објавио приликом чишћења храма?
5. На који начин наше грешно људско срце једино може бити очишћено?

Дар прве суботе

Субота, 4. јануар 2025.

Помоћ унесрећенима у катастрофама широм света

Нема сумње да се ратови, гласови о ратовима, ужасне несреће, суше, поплаве, урагани, земљотреси и пожари умножавају и шире по свету невероватном брзином – а све је то испуњење пророчанстава које проучавамо. Свакако, у свим тим трагедијама можемо препознати стопе нашег Бога чији је долазак све ближи. На хиљаде људи страда у овим екстремним непогодама и упућује позив за помоћ Христовим амбасадорима, да им дају балсам из Галада.

У овој ситуацији, Одсек за добротинство Генералне конференције је из свог фонда поделио средства која сте нам послали ви, браћа широм света. Та средства послата су нам и преко појединаца, са нарочитом сврхом да се задовоље потребе унесрећених, као и преко дарова прве суботе. Драга браћо, ваши дарови послужили су као уточиште онима који су остали без домова у природним катастрофама. Такође, та средства су обезбедила храну стотинама породица, искоришћена су и за бригу о сирочади и удовицама, пружајући им додатну подршку и помоћ. Помоћу тих средстава родитељи су набављали семе које ће посејати и од усева прехранити своје породице; неки су од те новчане помоћи покренули мала предузећа. На тај начин су многи наши верници могли да привређују и да створе неки извор прихода који другачије не би могли обезбедити.

Хвала Богу што су у овом времену тешкоћа многи били покренути да своје дарове приложе на олтар Господу. У име оних којима су ти дарови послужили, примите нашу дубоку захвалност!

Међутим, нису све потребе задовољене – напротив, сваког дана су све веће, и ваша великодушност је то што ће умногоме допринети решавању проблема.

„Христов крст позива сваког Његовог следбеника да чини добра дела. Начело откривено на крсту гласи: Дајте, дајте. А остварити овај принцип стварним добротинством и добрим делима значи доносити истинске плодове хришћанског живота.“ – *Counsels on Stewardship*, 14.

Данас, док будете давали свој дар за прву суботу, дајте своје најбоље Богу. Не брините ако је то премало или превише. То није важно. Важно је да дате све од себе. Ми ћемо из суме обезбеђене овим заједништвом и љубављу наставити да делимо благослове нашој браћи широм света. „Онај који даје потребитима служи им на благослов, а и сам прима благослове још у много већем степену.“ – *Counsels on Stewardship*, 13. Нека вас Бог обилно благослови!

Одбор за добротинство Генералне конференције

Исус и Никодим

„Одговори Исус и рече му: Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царство Божије.“ – Јован 3:3.

Предлажемо да прочитате: *Пут Христу, 86-98.*

„Да би вода која извире из срца била чиста, треба да и њен извор буде чист. Ко мисли да својим делима, држањем закона задобије небо – тај узалудно покушава оно што је немогуће.“ – Жеља векова, 150.

1. УГЛЕДАН ЧОВЕК ТРАЖИ ИСУСА

Нед, 26. јануар

а. Ко је био Никодим, и како је на њега гледао народ? Јован 3:1,10.

„Никодим се налазио на високом одговорном положају у јеврејском народу. Био је веома образован, био је обдарен изузетним способностима и био је цењени члан Високог савета... Иако је био богат, учен и почаствован, смерни Назарећанин га је чудесно привлачио.“ – Жеља векова, 147.

„Био је строг фарисеј и хвалио се својим добрим делима. Био је нашироко цењен због своје дарежљивости и слободоумности у одржавању службе у храму и сматрао је да му је милост Божја осигурана.“ – Жеља векова, 149.

б. У које доба је Никодим отишао у посету Исусу? Јован 3:2 (први део).

„Распитавши се добро за место на које се Исус повлачио на Маслинској гори, чекао је док град није пао у сан, а тада Га потражи.“ – Жеља векова, 148.

а. Шта показује Исусово нежно разумевање у примању свог госта тако касно у ноћ? Псалам 31:20,21.

„(Никодим) је много желео да разговара са Исусом, али се устручавао да Га јавно потражи. Било би сувише понижавајуће да такав израиљски поглавар призна да одобрава рад једног тако мало познатог учитеља. И кад би Високи савет дознао за његову посету, изложио би се његовом презиру и осуди. Одлучио се да тајно посети Исуса плашећи се да би се још многи други повели за његовим примером кад би то било јавно.“ – *Жеља векова, 148.*

б. Објасни како је Никодим започео свој разговор са Исусом. Јован 3:2.

„Никодим је у Христовом присуству осећао неку чудну бојаљивост, коју је покушавао да сакрије својим одмереним и достојанственим понашањем. ‘Рави!’ – рекао је – ‘знамо да си ти учитељ од Бога дошао; јер нико не може чудеса ових чинити која ти чиниш ако није Бог с њим.’ Говорећи о ретким Христовим даровима као учитеља и о Његовој сили да чини чудеса, надао се да ће поравнити пут за разговор. Његове речи су имале за циљ да изразе и изазову поверење, али су у ствари изражавале неверовање. Он није признавао да је Исус Месија, већ само учитељ послан од Бога.“ – *Жеља векова, 148.*

с. Којом идејом је Исус неочекивано изненадио Никодима? Јован 3:3.

„Уместо да прими овај поздрав, Исус је спустио поглед на саговорника као да чита саму његову душу. У својој бесконачној мудрости видео је пред собом човека који тражи истину. Знао је циљ његове посете, те је, у жељи да продуби убеђење које се већ јављало у духу Његовог слушаоца, прешао непосредно на ствар, рекавши свечано, али благо: ‘Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царство Божије’ (Јован 3:3).

„Никодим је дошао Спаситељу у намери да са Њиме расправља, али Исус га је упутио на основно начело истине.“ – *Ж. векова, 148, 149.*

а. Како је Никодим одговорио на оно што је Христос рекао да му недостаје? Зашто нам је свима, као и њему, потребно искуство новог рођења? Јован 3:4-8.

„Слика новог рођења којом се Исус послужио није била Никодиму потпуно непозната. Људи који су се из незнабоштва обратили у веру Израилеву често су упоређивани са децом. Стога је требало да схвати да се Христове речи не смеју узети у свом дословном значењу. Сматрао је да је самим својим рођењем као Израилца обезбедио себи место у царству Божјем. Мислио је да му није потребна никаква промена. Зато се тако много изненадио овим Спаситељевим речима. Мало се увредио што су се тако непосредно односиле на њега. Фарисејска гордост се борила са часном жељом човека који тежи за истином. Зачудило га је што Христос тако говори с њиме, не поштујући његово достојанство поглавара у Израиљу.

„Изненађен и пометен, он се обрати Христу речима пуним ироније: ‘Како се човек може родити кад је стар?’ Као многи други који постају свесни оштре истине, показао је да телесни човек не може примити што је од Духа Божјег. У њему нема ништа што би одговарало духовности, јер духовност схватају само они који су духовни.

„Али Спаситељ није на један аргумент одговарао другим. Подигавши руку са свечаним, мирним достојанством, Он са још већом убедљивошћу понови истину: ‘Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царство Божије.’” – *Жеља векова, 149, 150.*

б. Када и како човек може бити наново рођен? Јован 1:12,13.

„Али ‘Богу тако омиле свет да је и Сина свог јединородног дао’ да би се човек могао помирити са Богом. Само захваљујући Христовим заслугама човек може поново да дође у склад са својим Творцем. Његово срце мора бити обновљено божанском милошћу и он мора добити нови живот одозго. Та промена представља у ствари ново рођење без којег, каже Христос, нико ‘не може видети царство Божије.’” – *Велика борба, 416.*

„Свети Дух је овим једноставним чином вере у Бога створио нови живот у вашем срцу. Ви сте као дете рођено у Божјој породици и Он вас воли као што воли свога Сина.” – *Пут Христу, 68.*

а. Шта представља очишћење и обновљење које долази са новим рођењем? Марко 16:16 (први део).

„Сила Божја која преображава може да промени наслеђене и стечене склоности, јер Христова религија има моћ да уздигне човека. 'Наново рођен' значи преображен, новорођен у Исусу Христу.“ – *Темељи срећнога дома, 166, 167.*

„Христос је крштење учинио знаком уласка у Његово духовно царство. Он је то прогласио изричитим условом који морају да испуне сви који желе да буду признати као они који исповедају оданост ауторитету Оца, Сина и Светог Духа. Пре него што у Заједници нађе свој дом, пре него што прекорачи праг духовног Божјег царства, покајник треба да прими печат божанског имена: 'Господ правда наша' (Јеремија 23:6).

„Крштење представља најсвечаније одрицање од овог света. Они који се крштавају у троструко име Оца, Сина и Светога Духа изјављују јавно на самом почетку свог хришћанског живота да раскидају са служењем сотони и постају чланови царске породице, деца небеског Цара. Овим чином они доказују да су послушали заповест: 'Изиђите између њих и одвојте се... и не дохватите се до нечистоте.' И на њима се испуњава обећање: 'И бићу вам Отац, и ви ћете бити моји синови и кћери, говори Господ Сведржитељ' (1. Коринћанима 6:17,18).“ – *б. Сведочанство, 86.*

б. Шта је речено о изопачености људске природе и о Божјем плану да нас преобрази? Јован 3:6; Јеремија 17:9; Ефесцима 5:26,27.

„Немогуће је да сами побегнемо из понора греха у који смо упали. Ми не можемо да изменимо своја зла срца... Образовање, култура, вежбање воље, људски напор делују у својој области, али овде остају беспомоћни. Они могу да изграде спољашњи облик исправног понашања, али не могу да измене срце, не могу да прочисте врела живота. У складу са тим мора да постоји сила која делује изнутра, нови живот одозго, да би људи могли да се промене од греха ка светости. Та сила је Христос. Само Његова благодат може да оживи беживотне способности душе и привуче је Богу, светости.“ – *Пут*

а. Коју вест су апостоли касније требали да напишу у вези са променом фокуса која долази са новим рођењем? Галатима 2:20; 1. Јованова 2:15-17.

„Сила Божја која преображава може да промени наслеђене и стечене склоности, јер Христова религија има моћ да уздигне човека. ‘Наново рођен’ значи преображен, новорођен у Исусу Христу.” – *Темељи срећнога дома, 166, 167.*

„(Павле) је био осведочен да би разумевање задивљујуће жртве коју је поднело Величанство неба одагнало из њихових срца сваку себичност. Он пажњу и мисли читалаца усмерава прво на положај који је Христос заузимао на небу, у најприснијем односу са својим Оцем; затим Га приказује како се одриче те своје славе, добровољно се потчињава свим понижавајућим околностима људске природе, преузима на себе одговорности слуге и постаје послушан до саме смрти, и то најнедостојније, најодвратније, најсрамније и најтеже – смрти на крсту. Могу ли хришћани, посматрајући то чудесно испољавање љубави Божје према човеку, остати равнодушни, не бити ганути осећањем љубави и не бити свесни чињенице да заиста нисмо своји? Таквом Господару не може се служити из користољубивих и себичних побуда и гунђајући.” – 4. *Сведочанство, 436, 437.*

„Желим да вам кажем оно што је Христос рекао Никодиму: ‘Ваља вам се наново родити.’ Они у чијој души влада Христос не желе да имитирају раскош овога света. Они свуда проносе заставу крста и сведоче о узвишенијим и племенитијим циљевима од оних којима теже они који љубе овај свет. Наша одећа, наше боравиште и наши разговори увек треба да сведоче о нашој потпуној посвећености и преданости Богу. Каква сила би пратила оне који на тај начин очевидно показују да су се одрекли свега Христа ради!” – 5. *Сведочанство, 175.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 31. јан

1. Како је Никодим због својих добрих дела гледао на себе?
2. Како се Никодим понашао у Христовом присуству?
3. Шта значи бити „наново рођен“?
4. Како се ново рођење одвија?
5. Каква промена у ставу настаје као последица новог рођења, и зашто?

Деловање Светог Духа

„И као што Мојсије подиже змију у пустињи, тако треба Син човечији да се подигне. Да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни.“ – Јован 3:14,15.

Предлажемо да прочитате: *Христове очигледне поуке, 69-75.*

„Гледај, о гледај у Исуса и живи!“ – *Christian Education, 76.*

1. ПОЗИВ НА ПРЕИСПИТИВАЊЕ

Нед, 2. феб

а. Које Никодимово питање показује да је његово срце почело да омекшава? Јован 3:9.

„Исус је практично рекао Никодиму: Није полемика оно што ће ти помоћи. Докази неће донети светлост твојој души. Оно што ти је потребно, то је ново срце, иначе нећеш моћи да схватиш истину о царству Божјем. Никакав већи доказ те неће довести на право место, већ нови циљеви и нове побуде. Мораш бити наново рођен. Све док не дође до те промене, док све у теби не постане ново, и најјачи докази који би се могли навести не би имали никакве сврхе. Недостатак се налази у твом срцу; све се мора променити, иначе нећеш видети царства Божјега.

„Ова је примедба била за Никодима веома понижавајућа... Никодим није био толико духован да би схватио прави значај Христових речи. Али Спаситељ није аргумент дочекао аргументом...

„Неки зрачак истине продро је до ума овог законика. Христове речи су га испуниле ужасом и навеле на питање: 'Како може то бити?' Са дубоком озбиљношћу Исус је одговорио: 'Ти си учитељ Израилев, и то ли не знаш?' Ове су речи пренеле Никодиму поруку да је, уместо што се раздражио и допустио да на површину избије иронија, требало да због свог духовног незнања има далеко скромније мишљење о себи. Христове су речи биле изговорене са толико свечаног достојанства а тон и поглед изражавао такву љубав да Никодим није био увређен кад је схватио свој понижавајући положај.“ – *Сведочанства за проповеднике, 332, 333.*

а. Чиме су се фарисеји поносили? Лука 18:9-12.

„Јевреји су први били позвани у виноград Господњи, и због тога су постали охоли, истичући уображено некакву своју правду. Сматрали су да им њихова дугогодишња служба даје право на већу награду од других. Ништа их није могло озлоједити више неголи наговештај да ће у погледу Божје милости и незнабошцима бити дана иста права и преимућства као и њима.“ – *Христове очигледне поуке*, 365.

б. Како је Исус приказао дело Светог Духа у срцу? Јован 3:8.

„Ветар се чује међу грањем дрвећа и како шушти у лишћу и цвећу, а ипак је невидљив и нико не зна откуда долази и куда иде. Тако Свети Дух делује на срце. То Његово деловање не можемо боље објаснити него невидљивим кретањем ветра. Човек можда није у стању да тачно каже време и место или да се сети свих околности у процесу обраћења, али то не значи да се није обратио. Помоћу средства невидљивог као што је ветар, Христос непрекидно утиче на људско срце.“ – *Жеља векова*, 150, 151.

с. На који начин се божански утисци учвршћују у срцу? Исаија 30:21; Јеремија 42:3; Матеј 16:17.

„Мало по мало, иако тога можда није свестан онај који прима, остају утисци који душу привлаче Христу. То се може постићи ако размишљамо о Њему, ако читамо Свето писмо или ако слушамо реч живог проповедника. Изненада, кад Дух непосредније апелује, душа се радосно предаје Исусу. Многи то називају изненадним обраћењем, али је то последица дугог деловања Духа Божјег – последица стрпљивог, дугог процеса.“ – *Жеља векова*, 151.

„Дозволите својим срцима да буду омекшана и потчињена под утицајем Божјег Духа. Нека се залеђена срца отопе деловањем Светог Духа.“ – *Letters and Manuscripts 12, Letter 53, 1897.*

а. На који начин се унутрашње деловање Светог Духа открива споља? Галатима 5:22-25.

„Иако је сам по себи невидљив, ветар изазива утиске који се виде и осећају. Тако се утицај Духа на душу открива у сваком поступку онога који осећа Његову спасоносну моћ. Кад Дух Божји потчини и освоји срце, живот се преображава. Грешне мисли се одбацују, зла дела се остављају, љубав, смерност и мир долазе на место гнева, зависти и свађе. Радост заузима место жалости, а на лицу се огледа небеска светлост.“ – *Жеља векова, 151.*

б. Када човек прима благослов преображења? Римљанима 10:9,10; 1. Јованова 1:9.

„Нико не види руку која узима терет, нити запажа светлост која долази из небеских дворова. Благослов долази кад се душа кроз веру преда Богу. Тада та сила коју ниједно људско око не може видети ствара ново биће по Божјем обличју.“ – *Жеља векова, 151.*

„Ако сваког дана Дух Свети обликује ваше срце, онда ћете имати божанску моћ опажања и схватићете карактер царства Божјега. Никодим је прихватио Христову науку и постао прави верник.“ – *Сведочанства за проповеднике, 334.*

с. Како Христос илуструје овај процес? Матеј 13:33.

„Квасац скривен у брашну делује невидљиво док не укисне све. Тако и квасац истине делује тајно, мирно, али стално, док се душа не преобрази. Природне склоности мењају се и потискују, а у душу се усађују нове мисли, нова осећања, нове побуде и тежње. Као ново мерило карактера сада служи живот Христов. Наше мисли и цело биће мењају се и наше деловање је усмерено сада у другом правцу. Човеку се у том случају не дају неке нове способности него се постојеће посвећују и оплемењују. Савест се буди, а карактерне особине тако развијају да човек постаје заиста способан да служи Богу.“ – *Христове очигледне поуке, 72.*

а. Како је Христос приказао своје распеће које ће Га ускоро задесити? Јован 3:14,15.

„И као што Мојсије подиже змију у пустињи, тако треба Син човечији да се подигне. Да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни‘ (Јован 3:14,15).

„То је било тле с којим је Никодим био упознат. Симбол подигнуте змије објаснио му је Спаситељеву мисију. Када је народ Израиљев умирао од уједа отровних змија, Господ је наложио Мојсију да начини једну змију од бронзе и да је постави на узвишеном месту усред логора. Тада је целом народу објављено да ће сваки који погледа змију остати у животу. Израиљци су знали да, сама по себи, змија нема никакве силе да им помогне. Она је била симбол Христа. Као што је кип начињен по облику смртоносних змија био подигнут ради њиховог исцељења, тако је Исус који је рођен ‘у обличју тела греховног’ (Римљанима 8:3) имао да буде њихов Искупитељ. Многи Израиљци су сматрали да жртвени обред као такав има моћ да их ослободи од греха. Бог је хтео да им покаже да обред нема више моћи него змија од бронзе. Тиме је хтео да обрати њихове мисли ка Спаситељу. Било да се ради о исцељењу телесних рана или о ослобођењу од греха, они нису могли ништа постићи сами, већ једино вером у Дар Божји. Требало је да гледају у Њега да би живели.“ – *Жеља векова, 154.*

б. Упркос томе што им је омогућено да живе, зашто су неки ипак умрли? 1. Коринћанима 10:9; Јеврејима 3:12.

„Многи Израиљци нису хтели да се помогну леком који је небо одредило. Мртви и они на самрти лежали су свуда око њих и они су знали да ће без Божје помоћи и сами сигурно пропасти; па ипак, и даље су ридали због својих рана, болова и сигурне смрти, све док им није понестало снаге и очи се укочиле, а могли су за тренутак да се излече.“ – *Патријарси и пророци, 450.*

с. Ако желимо да будемо спасени, где морамо да гледамо? Јеврејима 6:19,20.

„Кобне последице греха могу бити отклоњене једино помоћу средства за које се Бог постарао. Израиљци су спасавали свој живот на тај начин што би погледали у подигнуту змију. Међутим, тај поглед је у себи садржао и веру. Остајали су у животу зато што су веровали у Божју реч и средство предвиђено за њихово оздрављење. Тако и грешник може да гледа у Христа и живи. Вером у жртву помирења он добија опроштај... Христос има у себи и снаге и моћи да помогне грешнику који се каје.“ – *Патријарси и пророци, 449.*

а. Коју поуку, коју је касније и Никодим схватио, и ми морамо прихватити и увек имати на уму? Ефесцима 2:8; Лука 13:20,21.

„Често се чује питање: Зашто се у речима, животу и карактеру многих који тврде да верују у Божју Реч не види никаква реформа ни промена боље? Зашто има толико њих који не могу да поднесу никакво супротстављање њиховим плановима и намерама, који испољавају непријатну ћуд и потпуно непосвећен темперамент, и чије су речи тако грубе, заповедничке и плаховите? У њиховом животу виде се иста саможивост, угађање својим жељама, исти темперамент и непромишљене и плаховите речи као и код световних људи. Код њих се види исто толико наглашена охолост, исто попуштање природним склоностима и толико изопачен карактер као да им је истина потпуно непозната. Узрок, у ствари, лежи у чињеници да они нису никада ни били стварно обраћени. Квасац истине они нису скрили у свом срцу, нити су му икада пружили прилику да врши у њима своје дело. Своје наслеђене или стечене склоности према злу оних никада нису потчинили његовој преображавајућој сили. Њихов живот открива потпуну одсутност Христове милости и неверовање у Његову моћ која може да промени и оплемени карактер.

„Тако, дакле, вера бива од проповедања, а проповедање речју Божјом’ (Римљанима 10:17). Свети списи представљају велику покретачку снагу за преображај карактера. Христос се молио Оцу: ‘Освети их истином својом: реч је Твоја истина’ (Јован 17:17). Реч Божја, ако се проучава и слуша, може снажно да делује на срца потискујући све несвете особине. Свети Дух долази да нас осведочи о нашој грешности, а вера која се буди у срцу делује кроз Христову љубав и чини нас Њему сличнима у телу, души у духу. Тек тада нас Бог може употребити да Његову вољу вршимо. Сила која нам је споља дана делује изнутра, нагонећи нас да истину коју смо примили преносимо и на друге.” – *Христове очигледне поуке, 72, 73.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 7. феб

1. Која је била главна особина фарисеја у Исусово време?
2. Објасни како ми бивамо препорођени у Христово обличје.
3. На који начин се открива преображај срца?
4. Објасни симбол подигнуте змије.
5. На који начин парабола о квасцу открива раст у Божјој милости?

Исус и Јован Крститељ

„Онај треба да расте, а ја да се умањујем.“ – Јован 3:30.

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 676-684.

„Јована Крститеља наш Спаситељ проглашава највећим од свих пророка. Какве ли ипак супротности између језика овог Божјег човека и онога што говоре многи који се издају за проповеднике крста! Кад су га запитали да ли је он Христос, Јован је рекао да није достојан ни одрешити ремена на обући свога Господа.“ – 5. Сведочанство, 207.

1. ПРОБЛЕМ МЕЂУ УЧЕНИЦИМА

Нед, 9. феб

а. Које питање се повело међу Јовановим ученицима и Јеврејима? Јован 3:25.

„Јованови ученици су љубоморно посматрали све већу Исусову популарност. Били су спремни да критикују Његово дело и убрзо су за то нашли прилику. Између њих и Јевреја појавио се спор око тога да ли се крштењем чисти душа од греха. Они су тврдили да се Исусово крштење битно разликује од Јовановог крштења. Убрзо су се сукобили са Христовим ученицима у погледу речи које треба употребити приликом крштења, а на крају и у погледу права Христових ученика да уопште обављају крштење.“ – *Жеља векова*, 157.

б. Како су Јованови ученици изразили своју завист према Исусовом делу и какав племенит одговор им је он дао? Јован 3:26,27.

„Јован је по својој природи имао недостатке и слабости толико својствене сваком човеку, али га је божанска љубав својим додиром преобразила. Он је живео у атмосфери која није била заражена себичношћу и славољубљем и био је високо изнад отрова зависти. Он није испољио никакво разумевање за незадовољство својих ученика, него је показао колико јасно схвата свој однос према Месији и колико је радосно дочекао Онога за кога је припремао пут.“ – *Жеља векова*, 158.

a. Како је Јован показао да је разумео своју мисију? Јован 3:28,29.

„Јован је себе представио као пријатеља који игра улогу гласника између вереника припремајући пут за свадбену свечаност. Кад женик добије невесту, његова мисија као пријатеља је завршена. Он се радује срећи оних чијем сједињењу је допринео. Тако је Јован био позван да народу укаже на Исуса и он је са радошћу био сведок успеха Спаситељевог дела.“ – *Жеља векова, 158.*

b. Опиши Јованово, а и наше дело. Јован 1:23,29.

„Ослањајући се у вери на Спаситеља, Јован се уздигао до висине самоодрицања. Он се није трудио да људе привуче к себи, него да њихове мисли уздиже све више и више, да би их на крају зауставио на Јагњету Божјем. Он је лично био само један глас – глас у пустињи. Сад је са радошћу пристао да се повуче у тишину и сенку, како би све очи могле бити упрте у Светлост живота.

„Они који су верни свом позиву у својству гласника Божјих не траже почести за себе. Самољубље нестаје у љубави према Христу. Тада никакво супарништво не омета напредак драгоцене јеванђеоске вести. Такви људи увиђају да се њихово дело састоји у томе да објављују као што је то чинио Јован Крститељ: ‘Гле, Јагње Божије које узе на се грехе света’ (Јован 1:29). Они уздижу Исуса, а с Њим се уздиже човечанство. ‘Овако говори високи и узвишени, који живи у вечности, коме је име Свети: На висини и у светињи станујем и с оним ко је скрушеног срца и смерног духа оживљујући дух смерних и оживљујући срце скрушених’ (Исаија 57:15).“ – *Жеља векова, 158, 159.*

„Немојте тежити за сопственим задовољством и удобношћу, већ се трудите да спознате и вршите Божју вољу. Нека се свако запита: Могу ли указати некој души на Јагње Божје које узе на себе грехе света? Могу ли утешити некога ко је малодушан? Могу ли бити средство за спасење једне душе у Божјем царству? Ми смо жељни дубоког утицаја Светог Духа у нашем срцу, не само да бисмо обезбедити беле хаљине за себе, већ да можемо и на друге деловати тако да се њихова имена нађу записана у књизи живота и да се одане никада не избришу.“ – *Historical Sketches, 140.*

а. Како је већина народа реаговала на Христову поруку? Јован 3:32.

„Ученици Јовану рекоше за Христа: ‘Сви иду к Њему’, али је Јован, имајући јасније разумевање рекао: ‘Сведочанство Његово нико не прима’, јер је био тако мали број оних који су били спремни да Га приме као Спаситеља од греха. Међутим, ‘који прими Његово сведочанство, потврди да је Бог истинит’ (Јован 3:33).” – *Жеља векова, 159.*

б. На кога се излива дар Светога Духа? Јован 3:34.

„Небеску светлост можемо примити само ако смо вољни да одбацимо своје ‘ја’. Не можемо схватити карактер Божји, нити примити Христа кроз веру ако не пристанемо да сваку своју мисао у послушности покоримо Христу. Свима онима који тако поступају даје се светлост и Свети Дух без мере. У Христу ‘живи свака пунина божанства телесно. И да будете испуњени у Њему’ (Колошанима 2:9,10).” – *Жеља векова, 159.*

с. На који начин нам је у Светом писму откривен кључ за примање Светог Духа у још већој мери? Јован 14:15-17; Дела 5:32.

„Није довољно рећи само: ‘Верујем’, него треба и живети у складу са истином коју исповедамо. Потчињавајући се вољи Божјој у својим речима, понашању и карактеру, ми доказујемо да смо заиста повезани с Њим. Увек када неко раскине са грехом, који представља прекршај закона Божјег, он свој живот доводи у сагласност са законом, у савршеној послушности. То је дело Светог Духа. Светлост добијена пажљивим проучавањем Речи Божје, глас савести, напори Светог Духа, све то у срцу ствара праву љубав према Христу, који је дао себе на жртву потпуну и беспрекорну да би искупио цело наше биће – тело, душу и дух. А љубав се испољава у послушности. Гранична линија између оних који љубе Бога и држе Његове заповести и оних који Га не љубе и презиру Његове прописе мора бити јасна и одређена.” – *6. Сведочанство, 86, 87.*

а. Зашто је важно да разумемо какав корак за Христа чинимо када одлучимо да се крстимо? Јован 3:36.

„Без Христа, крштење је, као и сваки други обред, форма без вредности.“ – *Жеља векова, 160.*

„Није потребна никаква распра око тога да ли од греха чисти Христово крштење или Јованово крштење. Христова милост даје живот души.“ – *Жеља векова, 159, 160.*

„Бесмртност, дакле, можемо добити захваљујући само Христу. Он каже: 'Ко верује Сина, има живот вечни; а ко не верује Сина, неће видети живот' (Јован 3:36). Сваки појединац може добити овај непроцењиви благослов, ако испуни постављене услове. Сви 'дакле, који су трпљењем дела доброг тражили славу и част и нераспадљивост', наследиће 'живот вечни' (Римљанима 2:7).“ – *Велика борба, 474.*

„Крштење представља најсвечаније одрицање од овог света. Они који се крштавају у троструко име Оца, Сина и Светога Духа изјављују јавно на самом почетку свог хришћанског живота да раскидају са служењем сотони и постају чланови царске породице, деца небеског Цара.“ – *6. Сведочанство, 86.*

б. Објасни задивљујуће речи Јована Крститеља у којима се открива дубина посвећености живота представљена крштењем. Лука 3:7,8.

„Јован је знао да стави секиру на корен дрвета. Укоравао је грешнике, а грех осуђивао не плашећи се последица и припремао пут за Јагње Божје.

„Ирод је био ганут слушајући снажно и одређено сведочанство Јована Крститеља, и са дубоким интересовањем је запитаво шта мора учинити да би постао његов ученик. Јовану је била позната чињеница да Ирод намерава да узме жену свога брата, мада јој је муж још био жив и верно му је рекао: 'Не можеш ти ње имати', јер је то супротно закону.“ – *Рани списи, 165.*

„Јован Крститељ је отворено укоравао грех људи скромних занимања исто као и оних учених и образованих. Он је објављивао истину краљевима и племићима, без обзира да ли су они желели да је чују или не. Говорио је лично и директно.“ – *Selected Messages 2, 149.*

а. Схвативши да фарисеји покушавају да створе сукоб између Јована и Њега, шта је Христос учинио? Јован 4:1-3.

„Христос је знао да (фарисеји) неће штедети напора да би створили раздор између Његових и Јованових ученика. Он је знао да се припрема олуја која ће понети собом једног од највећих пророка који је икад био дат свету. Желећи да избегне сваки повод за несугласице или раздор, Он је неупадљиво обуставио своју делатност и повукао се у Галилеју. И ми такође, остајући верни истини, морамо избегавати све оно што би могло довести до несугласица или неслоге, јер кад год се оне појаве, увек долази до губитка душа. Кад год наступе околности које прете да изазову неслогу, ми треба да се угледамо на пример Христа и Јована Крститеља.“ – *Жеља векова, 160.*

б. Шта треба да научимо из Јовановог става којим је желео да ублажи кризу? Јован 3:30.

„Многи, као Јованови ученици, сматрају да успех дела зависи од првобитних радника. Пажња је усредсређена на оно што је земаљско, уместо на оно што је небеско, појављује се завист, а напредак дела Божјег се омета. Онај коме се на тај начин неоправдано указују почести долази у искушење да постане самопоуздан. Такав човек не увиђа своју зависност од Бога. Он поучава народ да се ослони на људско вођство, а тиме народ упада у заблуду и одваја се од Бога.

„Дело Божје не сме носити печат и натпис човека. С времена на време Господ употребљава разноврсно оруђе помоћу кога се најуспешније могу остварити Његови циљеви. Срећни су они који су вољни да буду смерни и да кажу као Јован Крститељ: ‘Онај треба да расте, а ја да се умањујем.’“ – *Жеља векова, 160, 161.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 14. феб

1. Зашто су Јованови ученици гајили завист према Христовом делу?
2. Шта је Јован рекао својим ученицима?
3. Са којом сврхом нам се даје дар Светога Духа?
4. Како крштење испуњава свој прави циљ?
5. Шта су Исус и Јован учинили када су схватили да постоји опасност од раздора међу њиховим ученицима?

Исус и жена Самарјанка

„А који пије од воде коју ћу му ја дати неће ожеднети довека; него вода што ћу му ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вечни.“ – Јован 4:14.

Предлажемо да прочитате: 4. Сведочанство, 365-368.

„Онај који се труди да своју жеђ угаси на изворима овог света, тај ће се напојити само да би поново ожеднео. Нигде људи нису задовољни. Они чезну за нечим што ће задовољити потребу душе. Ту потребу може задовољити само Христос. Потреба света, 'жеља свих народа', јесте Христос.“ – *Жеља векова, 164.*

1. ИСУС У СИХАРУ

Нед, 16. феб

а. На свом путу за Галилеју, где су се Исус и Његови ученици зауставили? Јован 4:6.

„Док је седео крај извора, Исус је осећао изнемоглост од глади и жеђи. Путовање од јутра било је дуго, а сад је пекло подневно сунце. Жеђ се још више повећала услед помисли на хладну, свежу воду која му је била тако близу, али ипак недоступна, јер није имао ни конопца, нити крчаг, а студенац је био дубок. Он је делио човекову судбину и стога је чекао да неко дође да захвати воду.“ – *Жеља векова, 162.*

б. Ко је дошао на студенац, коју услугу је Исус тражио од ње и шта ми из овога треба да научимо? Јован 4:7.

„Али постојећа мржња између Јевреја и Самарјана спречила је Самарјанку да Христу учини ту услугу. Ипак се Спаситељ трудио да нађе кључ за њено срце, и са љубазношћу која је била плод божанске љубави тражио је, а не понудио, услугу. Понуђена услуга могла је бити одбијена, али поверење буди поверење. Цар васионе је пришао тој одбаченој души и од ње тражио услугу. Он који је створио океан, који влада најдубљим водама, који је отворио изворе и реке на земљи, одмарао се од замора на Јаковљевом извору и зависио је од добротe једне туђинке да угаси Његову жеђ.“ – *Жеља векова, 163*

а. На који начин је Христос усмерио пажњу жене на дар спасења? Јован 4:10.

„Вода о којој је Исус говорио је откривење Његове милости у Његовој речи. Његов Дух, Његово учење, то је извор који гаси жеђ сваке душе. Сваки други извор којем би прибегли показаће се као недовољан. Али реч истине је као свежи поток, као воде са Либана које у свако доба гасе жеђ. У Христу је пунина радости којој нема краја.“ – *Сведочанства за проповеднике, 352.*

б. Каква је била реакција жене на Христову понуду? Јован 4:11,12.

„Женино разумевање није успело да докучи значење Христових речи; она је претпостављала да Он говори о студенцу који се налазио пред њима.“ – *The Spirit of Prophecy, 2, 140, 141.*

с. Како је Исус нагласио разлику између две врсте воде и на који начин та порука треба да представља благослов и за нас? Јован 4:13,14; Откривење 22:17.

„Потребно је да гајимо љубав и захвалност, да више гледамо у Исуса и да се преображавамо у Његово обличје. Резултат таквих напора биће више поверења, наде, стрпљења и храбрости. Само тако ћемо моћи да пијемо од воде живота о којој је Христос говорио жени Самарјанки. Он је рекао: ‘Да ти знаш дар Божји, и ко је тај који ти говори: Дај ми да пијем, ти би искала у Њега и дао би ти воду живу... Који пије од воде коју ћу му ја дати неће ожеднети довека; него вода што ћу му ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вечни.’ Ова вода представља Христов живот који кроз живу заједницу са Богом треба да прихвати свака душа. Тек тако ће благост, кротост, захвалност и поверење постати трајни принцип живота. Пред живом вером страх и неверовање биће одагнани. Карактер Онога који нас је први љубио биће предмет нашег дубоког посматрања.“ – *Сведочанства за проповеднике, 200.*

а. Како је жена Самарјанка показала да и даље није разумела Христове речи? Јован 4:15.

„Божанска милост коју само Он може дати – то је жива вода која чисти, освежава и окрепљује душу.

„Исус није ничим наговестио да би ономе ко жедни за водом живота било довољно да се само једном напије. Онај који једном окуси Христову љубав, тај непрекидно чезне да добије више, али и не тражи ништа друго. Њега не привлаче богатства, почести и задовољства овог света. Његово срце стално чезне да добије што више од Христа. А Онај који души открива њене потребе чека да задовољи њену глад и жеђ. Недовољан је сваки људски извор и свако поуздање у човека. Сви се извори могу исцрпсти, бунари испразнити, али је наш Спаситељ непресушно врело. Можемо се напајати и пити и увек ћемо налазити свежу воду. Онај у коме живи Христос, тај има у себи извор благослова – ‘извор воде која тече у живот вечни.’ Из тог извора може црпсти снагу и милост да задовољи све своје потребе.” – *Жеља векова, 164.*

б. Попут жене Самарјанке и путника кроз пустињу по изласку из Мисира, како и ми често не успевамо да препознамо дивну милост која тече од Христа? Псалом 78:15,16,19,20 (први део); 114:7,8.

„Мојсије је ударио по стени, али је Син Божји био тај који је, обавијен облаком, стајао поред њега и Он је извео животворну воду из камена. Славу Господњу видели су не само Мојсије и израиљске старешине, него и сав народ који је на извесном одстојању стајао. Да није било облака они би сви изгинули од стравичног сјаја Онога који је био у облаку.” – *Патријарси и пророци, 302.*

„Драгоцено Христово присуство у Његовој речи увек говори души речима које Га приказују као извор живе воде која освежава жедну душу. Наша је предност да имамо живог, стално и свуда присутног Спаситеља. Он је извор духовне силе пресађене у нас, која ће кроз наше речи и наша дела тећи и освежавати све оне који долазе са нама у додир, стварајући у њима жеље и аспирације за снагом и чистоћом, за светошћу и миром и за оном радошћу која никад са собом не доноси бол и жалост. То је резултат стално присутног Спаситеља.” – *Сведочанства за проповеднике, 352.*

а. Коју нову тему је Исус отворио у свом разговору са Самарјанком и како је она на то одговорила? Јован 4:16,17 (први део).

„Исус је тада нагло променио предмет разговора. Пре него што ова душа може примити дар који је чезнуо да јој поклони, она је морала увидети своје грехе и познати свог Спаситеља. Он јој рече: 'Иди зовни мужа свог, и дођи овамо.' Жена је одговорила: 'Немам мужа.' Надала се да ће на тај начин избећи сва питања у том погледу." – *Жеља векова, 165.*

б. На који начин је Исус допунио њен одговор и како нас ово подсећа на то да Он зна све о свакоме од нас? Јован 4:17 (последњи део),18; Псалам 139:7,8,11,12.

„Божја величина је за нас несхватљива. 'Престо је Господњи на небесима' (Псалам 11:4); ипак, својим Духом Он је свугде присутан. Он дубоко познаје свако дело својих руку и лично се интересује за свако од њих." – *Васпитање, 119.*

„Небески анђели испитују дело које нам је поверено; тамо где се одступа од начела истине, у небеским књигама стоји записано: 'нашао се лак.'" – *Child Guidance, 155.*

„Божји закон далекосежно обухвата не само видљиве поступке, него исто тако и осећања и побуде. Он открива тајне срца, осветљавајући појединости давно сахрањене у мраку. Бог зна сваку помисао, сваку намеру, сваки план и сваку побуду срца. У небеским књигама забележени су чак и они греси које би појединци починили да им се за то пружила прилика. Бог ће изнети на суд свако дело и сваку тајну. Својим законом Он одмерава карактер сваког човека. Као што уметник црте лица верно преноси на платно, тако се и црте карактера сваког појединца верно преносе у небеске књиге. Бог има савршену фотографију карактера сваког појединца и ту фотографију Он упоређује са својим законом. Он човеку открива недостатке његовог карактера који прљају његов живот и позива га да се покаје и обрати од греха." – *Коментари библијских текстова, 446.*

а. Шта је жена на студенцу коначно схватила о Исусу? Јован 4:19. Да ли је то признање било довољно?

„Самарјанка је задрхтала. Нека тајанствена рука је окретала странице историје њеног живота, откривајући оно што се она надала да ће заувек остати сакривено. Ко је Он кад може да чита све тајне њеног живота? Таква мисао упутила ју је на вечност, на будући суд, кад ће бити откривено све што је сад скривено. У тој светлости се њена савест пробудила.

„Она није могла ништа порицати, али се трудила да избегне спомињање нечег што јој је толико непријатно. Са дубоким поштовањем она рече: 'Господе! Видим да си ти пророк.' Затим, надајући се да ће ућуткати савест, поче говорити о верском спору. Ако је Он пророк, мислила је, онда јој свакако може дати упутства о тим питањима која су тако дуго била спорна.“ – *Жеља векова, 165.*

б. Када је жена испољила наду у долазак Месије, шта јој је Исус рекао? Јован 4:25,26.

„Јеванђеоски позив не сме се ограничити и не сме се упутити само изабраној неколицини који ће нам – како ми претпостављамо – учинити част ако га прихвате. Вест се мора дати свима. Кад год су срца отворена да приме истину, Христос је спреман да их поучи. Он им открива Оца и побожност коју одобрава Онај који чита срца. Пред таквима Он не употребљава никакве приче. Њима, као жени на студенцу, Он каже: 'Ја сам који с тобом говорим.'" – *Жеља векова, 172.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто Исус никада није учинио чудо у своју корист?
2. Којим средством се Исус послужио како би жени Самарјанки приближио јеванђеље?
3. Шта је Учитель рекао о води живота?
4. Зашто је Христос споменуо приватни живот жене Самарјанке?
5. Наведи обећање које се повезује са доласком Месије.

Дар прве суботе

Субота, 1. март 2025.

Васпитни центар у Румунији „Деца са карактером“

„Васпитање примљено у најранијем детињству углавном обликује карактер младих за читав живот.“ – 3. Сведочанство, 127.

Надахнуће нам говори о охрабрујућем искуству, када су „богослужења за децу, или часови за малу децу, донела корисне резултате. Код својих кућа деца понављају поуке које су слушала, а мајке, са своје стране, показују интересовање облачећи укусно своју децу за ту школу. Родитељи већине деце нису наши верници.“ – Евангелизам, 438.

Васпитни центар „Деца са карактером“ основан је 2019. године у Фагарашу, планинском граду у Румунији. Деца од две до пет година овде се лепо развијају. Поред одређених активности које су прикладне њиховим годинама, они уче библијске приче, уче како да се моле, певају и спријатеље се са Богом. Иако су млади, они схватају да се Бог стара о њима и уче како да Га замоле за помоћ у својим проблемима. Њихов карактер се изграђује свакога дана. Божјом милошћу можемо посведочити невероватном преображају у животу ове мале деце. У будућности бисмо волели да васпитамо и оне чија финансијска ситуација то тренутно не дозвољава.

Прву годину започели смо са дванаесторо деце; четврте године већ смо имали 32 деце, од којих 31 није било из наше цркве. Тренутно се активности одржавају у четири просторије у централи Румунске уније, али тај простор постаје сувише тесан, будући да пријаве за пријем премашују места која можемо да обезбедимо. Ово нам говори да Бог жели да наставимо и развијемо ове дивне активности и на тај начин остваримо контакт са што је могуће више деце као и са њиховим породицама. Зато смо 2021. године купили парче земље ван града и добили неопходне дозволе како бисмо почели са градњом. Темелј је већ постављен. Веома смо захвални Богу што је дотакао ваша срца – срца вас који сте финансирали овај пројекат до овог тренутка и вас који ћете сада драговољно донирати средства. Својим даровима омогућићете деци која не познају Бога да Му се приближе и да добију хришћанско васпитање. Апелујемо на вашу добронамерност и сигурни смо да нећете остати равнодушни, већ да ћете нас подржати у успешном завршетку овог пројекта и да ћете нас помињати у својим молитвама.

Ваша браћа и сестре из Румунске уније

Рођење мисионара

„Не кажете ли ви да су још четири месеца па ће жетва приспети? Ето, велим вам: подигните очи своје и видите њиве како су већ жуте за жетву.“ – Јован 4:35.

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 168-174.

„Исус је почео да руши зид који је делио Јевреје од незнабожаца и да проповеда спасење свету. Иако је био Јеврејин, Он се без устручавања мешао са Самарјанима, не придајући никакву важност фарисејским обичајима свог народа.“ – *Жеља векова*, 171.

1. НОВ ЖИВОТ, НОВИ ПРИОРИТЕТИ

Нед, 23. феб

а. Препознавши Исуса као Месију, шта је Самарјанка одмах учинила? Јован 4:28,29.

„Самарјанка је била испуњена радошћу док је слушала Христове речи. Била је готово савладана чудесним откривењем. Оставивши свој крчаг, вратила се у град да вест однесе и другима. Исус је знао зашто је она отишла. Чињеница да је оставила свој крчаг јасно је показивала колики је био утицај Исусових речи. Искрена жеља њене душе била је да добије живу воду и она је заборавила зашто је дошла на студенац, заборавила је да угаси Спаситељевоу жеђ, што је намеравала да учини. Са срцем из кога се изливала радост, она је отишла својим путем да на друге пренесе светлост коју је примила.“ – *Жеља векова*, 168, 169.

б. Шта су становници Сихара учинили када су чули сведочанство своје суграђанке? Јован 4:30.

„(Женине) речи су дирнуле њихова срца. На њеном лицу био је неки нов израз, промена се запажала у читавој њеној појави. Пожелели су да виде Исуса.“ – *Жеља векова*, 169.

а. Када је Исус видео становнике Сихара како Му се приближавају, шта је рекао ученицима? Јован 4:35-38.

„Који жње прима плату’, рекао је Он, ‘и сабира род за живот вечни, да се радују заједно и који сеје и који жње; јер је у том истинита беседа да је други који сеје а други који жње.’ Овим Христос указује на свету службу коју Богу дугују сви они који приме јеванђеље. Они морају бити Његови живи представници. Он захтева њихову личну службу. И било да сејемо или жањемо, ми радимо за Бога. Један сеје семе, други скупља летину, а и сејач и жетелац добијају своју плату. Они се заједно радују плодовима свога рада.” – *Жеља векова*, 169.

б. Какав је био резултат жениног сведочења за Христа и шта ми можемо научити из утицаја које је оно имало на људе? Јован 4:39.

„Када смо уједињени с Христом, попримамо Христов начин размишљања. Чистоћа и љубав блистају из карактера, а кротост и истина управљају животом. Чак се и сам израз лица мења. Христос који борави у души исијава силу која мења, а спољно обличје сведочи у корист мира и истине који владају изнутра. Упијамо Христову љубав, као што лозе добијају храну од чокота. Ако смо накалемљени на Христа, ако смо се влакно по влакно ујединили са Живим Чокотом, пружићемо доказе у корист тога тако што ћемо доносити обиље живих родова. Ако смо повезани са Светлом, бићемо проводници светлости и својим речима и делима одсјајивати ту светлост у свету...

„Гледајући преображавамо се; и док размишљамо о савршенству божанског Узора, пожелемо да се потпуно променимо и будемо обновљени на слику Његове чистоте. Преображење у карактеру наступа кроз веру у Божјег Сина, и дете гњева постаје Божје дете. Он прелази из смрти у живот; постаје духовно биће и разазнаје духовне ствари. Божја мудрост просветљује његов ум, и он се диви чудесним стварима садржаним у Његовом закону. Када човек бива обраћен истином, одвија се дело преображења карактера.” – *Одабране поруке* 1, 322.

a. Коју молбу су Самарјани упутили Исусу и зашто? Јован 4:40.

---

b. Опиши резултат Христовог боравка у Самарији. Јован 4:41.

„Посредством речи изговорених жени на студенцу било је посејано добро семе, и како је брзо наступила жетва! Самарјани су дошли и чули Христа и поверовали у Њега. Сакупивши се око Њега на студенцу, они су Га обасипали питањима и жудно примали Његова објашњења о многим питањима која су им била нејасна. Док су слушали, њихове збуњености је постепено нестајало. Личили су на људе који су били у густој тами и који су, кренувши за неочекиваним зраком светлости изашли на светлост дана. Али они се нису задовољили тим кратким сусретом, желели су да чују више и да њихови пријатељи такође чују чудесног учитеља. Позвали су Га у свој град и молили Га да остане с њима. Исус је два дана боравио у Самарији и још многи су поверовали у Њега.“ – *Жеља векова*, 170.

„Представа о Богу таквом каквом Га је Христос открио извршила је у срцу ученика нарочити утицај и то исто Он жели да учини и у срцу свакога од нас. Многи због сувишног задржавања на теорији губе из вида животну моћ Христовог примера. Они Га губе из вида као понизног, самопожртвованог радника, док би Га морали увек имати пред очима. Нама је свакодневно потребно ново откривење Његове присутности.“ – *Reflecting Christ*, 302.

c. Шта су многи Самарјани изјавили након што су прихватили Исуса као Месију? Јован 4:42.

„Фарисеји су презирали Исусову једноставност. Они су омаловажавали Његова чуда и тражили неки знак да је Он Син Божји. Самарјани нису тражили никакав знак, и Исус међу њима није извршио никакво чудо, осим што је на студенцу Самарјанки открио тајне њеног живота. Ипак су Га многи примили. У својој новој радости, они рекоше жени: 'Сад не верујемо више за твоју беседу, јер сами чусмо и познасмо да је Овај заиста спас свету, Христос.'" – *Жеља векова*, 170.

а. На ком пророчанству су Самарјани заснивали своју веру у обећаног Месију? 1. Мојсијева 49:10.

„Самарјани су веровали да ће Месија доћи не само као Спаситељ Јевреја, него као Спаситељ целог света. Свети Дух Га је преко Мојсија предсказао као пророка посланог од Бога. Преко Јакова је било проречено да ће се Њему 'покоравати народи', а преко Аврама да ће у Њему бити благословени сви народи света. На тим записима је народ Самарије заснивао своју веру у Месију. Чињеница да су Јевреји погрешно тумачили касније пророке, приписујући првом Христовом доласку славу Његовог другог доласка, навела је Самарјане да одбаце све свете списе осим оних који су дати преко Мојсија. Међутим, кад је Спаситељ одбацио та лажна тумачења, многи су прихватили каснија пророчанства и речи Христове о царству Божјем.“ – *Жеља векова, 170, 171.*

б. Шта данас можемо научити из чињенице да су Самарјани били неочекивано отворени за истину? Проповедник 11:4,5.

„У целом свету људи чежњиво упиру поглед према небу. Молитве, сузе и питања уздижу се из душа које чезну за светлошћу, Светим Духом и Божјом милошћу. Многи се налазе на самој граници небеског царства чекајући само да буду уведени.“ – *Дела апостола, 79.*

с. Шта људи постају када заиста приме Христа? Наведи неке примере. Марко 5:18-20; 7:31-37.

„(Христов) ће Дух развити у човеку све што оплемењује карактер и даје достојанство природи. Он уздиже човека за славу Божју у телу, души и духу...“

„И душе које су се изопачиле дотле да постану оруђе сотоне још се силом Христовом могу обратити у гласнике правде и бити послане од стране Сина Божјег да говоре 'шта им Господ учини, и како их помилова.'“ – *Жеља векова, 324, 325.*

а. Коју поуку можемо научити од жене Самарјанке? 1. Јованова 1:1-3; 2. Коринћанима 5:14 (први део).

„Чим је нашла Спаситеља, Самарјанка је довела и друге к Њему. Она се показала као успешнији мисионар чак и од Његових ученика. У Самарији ученици нису запазили ништа што би указивало на повољно поље. Њихове мисли су биле усредсређене на велико дело које треба извршити у будућности. Они нису опажали да се око њих налазе поља спремна за жетву. Међутим, преко жене коју су они презирали, становници читавог једног града су дошли да слушају Спаситеља. Она је светлост одмах однела својим сународницима.

„Та жена представља дејство практичне вере у Христа. Сваки прави ученик, чим је наново рођен за Божје царство постаје Христов сведок. Онај који пије од живе воде и сам постаје извор живота. Прималац постаје дародавац. Христова милост у души је као извор у пустињи, који извире да би освежио свакога и који у људима готовим да умру од жеђи изазива жељу да се напоје водом живота.“ – *Жеља векова, 173.*

б. Како то искуство треба да нас мотивише данас? Проповедник 11:6.

„Да бисмо постали мисионари за Бога није неопходно одлазити у стране земље. Њиве 'већ жуте за жетву' налазе се свуда око нас, и сви који то желе могу да сабирају 'род за живот вечни'. Многе у Батл Крику који умиру због духовне неактивности Бог позива да одлазе тамо где су њихови напори у Његовом делу толико неопходни. Расељавајте се из Батл Крика, чак ако то захтева и жртвовање финансијске добити. Идите тамо где ћете служити на благослов другима, где ћете духовно моћи да ојачате неку слабу скупштину. Ставите у употребу способности и снаге којима вас је Бог обдарио.“ – *5. Сведочанство, 173.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 28. феб

1. Шта је жена учинила када је видела Исуса као јединог Спаситеља?
2. Објасни шта значи да су поља већ жута за жетву.
3. Колико дана је Исус остао са Самарјанима?
4. Како сведочанство су Самарјани дали о Исусу?
5. Шта се дешава са људима чим приме Исуса у свој живот?

Исус и син царевог човека

„А Ономе који може још изобилније све чинити шта иштемо или мислимо, по сили која чини у нама, Ономе слава у цркви по Христу Исусу у све нараштаје за век века. Амин.“ – Ефесцима 3:20,21.

Предлажемо да прочитате: 9. Сведочанство, 108, 109, 169-172.

„Морамо веровати, али не зато што видимо или осећамо да нас Бог чује. Морамо чврсто веровати у Његова обећања. Кад Му приђемо у вери, свака молитва допире до срца Божјег. Кад тражимо Његов благослов, треба да верујемо да ћемо га примити и да захвалимо Богу што смо га примили. Затим треба да испуњавамо своје дужности уверени да ће благослов доћи кад нам је највише потребан.“ – *Жеља векова*, 177, 178.

1. ПРИВЛАЧЕЊЕ ПАЖЊЕ

Нед, 2. март

а. Након што је провео два дана са Самарјанима, куда је Исус отишао и кога су ове вести привукле? Јован 4:43-46.

„Вест о Христовом повратку у Кану убрзо се раширила по читавој Галилеји доносећи собом наду патницима и очајницима. У Капернауму су те вести привукле пажњу једног јеврејског племића који је био у царевој служби.“ – *Жеља векова*, 174.

б. Зашто је царев човек отишао да види Исуса? Јован 4:47.

„Његов син је боловао од неке неизлечиве болести. Лекари су били дигли руке од њега сматрајући да мора умрети. Међутим, кад је чуо за Исуса, отац је одлучио да Му се обрати за помоћ.“ – *Жеља векова*, 174.

а. Опиши како је Исус открио унутрашњу агонију срца царевог човека који Га је потражио како би исцелио Његовог сина у Капернауму. Јован 4:48.

„Дете се налазило у веома тешком стању и отац је страховао да неће живети до његовог повратка. Ипак је пошао, сматрајући да мора лично изложити своју молбу. Надао се да ће очинским преклињањем пробудити наклоност Великог Лекара.

„Кад је стигао у Кану, нашао је Исуса окруженог великим мноштвом људи. Са срцем испуњеним страховањем, он се прогурао до Спаситеља. Његова вера се поколебала кад је пред собом видео само једног једноставно одевеног човека прашњавог и уморног од пута. Посумњао је у то да тај човек може учинити оно за шта је дошао да Га моли. Ипак се обратио Исусу, рекао Му зашто је дошао и преклињао Спаситеља да пође с њим до његовог дома. Међутим, Исус је већ знао за његов јад. Пре него што је племић пошао из свог дома, Спаситељ је знао каква невоља га је снашла.

„Међутим, Исус је такође знао да је отац у својој сопственој души поставио услов за своју веру у Њега. Ако његова молба не буде услышена, он Га неће примити као Месију...

„И поред свих доказа о томе да је Исус заиста Месија, молилац је одлучио да веру у Њега услови тиме што ће му се услышити молба.“
– *Жеља векова, 174, 175.*

б. Када смо у искушењу да тражимо знак, чега треба да се сетимо? Матеј 12:38,39.

„Христа је болело што Његов сопствени народ, коме су била поверена света пророчанства, није слушао глас Божји који му је говорио преко Његовог Сина.“ – *Жеља векова, 175.*

„Људи желе знак, као и у време Христово. Исус им је тада рекао да им неће бити дат никакав знак. Знак који треба да се види и сада и увек јесте деловање Светог Духа на ум учитеља, како би учинио Реч што упечатљивијом. Реч Божја није беживотна, сува теорија; она је дух и живот. Сотона ништа не би желео више него да умове људи одврати од Речи, да изван Речи траже и очекују нешто што би их задовољило.“ – *Selected Messages, 2, 95.*

а. Објасни разлике између Јевреја и Самарјана по питању њихове вере у Исуса. Марко 6:2-6; Јован 4:40-42.

„Колико су се ревно фарисеји трудили да докажу да је Христос варалица! Како су гледали на сваку Његову реч, покушавајући погрешно представити и протумачити све што је говорио! Понос, предрасуде и страсти затворили су све прилазе души за сведочанство Божјег Сина. Када је јасно укорио њихову неправедност и изјавио како њихова дела доказују да су сотонина деца, они су љутито узвратили оптужбом: 'Не говоримо ли ми право да си ти Самарјанин, и да је ђаво у теби?'" – *Одабране поруке 1, 66.*

„Спаситељ је упоредио ту сумњу и неверовање са једноставном вером Самарјана, који нису тражили никаква чуда нити знаке. Његова реч, неоспоран доказ о Његовом божанству, имала је убедљиву моћ која је освајала њихова срца.“ – *Жеља векова, 175.*

„Иако је (Исус) био Јеврејин, Он се радо дружио са Самарјанима, одбацујући фарисејске обичаје Јевреја у погледу тог презреног народа. Спавао је под њиховим кровом, јео за њиховим столом и поучавао их на њиховим улицама.“ – *Дела апостола, 13.*

б. Опиши искуство многих који су износили садашњу истину онима који су тврдили да су Божји народ кроз векове. Јеремија 20:8-11.

„Сви аргументи употребљени против Христа темељили су се на неистинама. Исти је био случај и са Стефаном и с Павлом. Али чак и најслабије и најмање поуздане изјаве изречене у корист криве стране имале су утицаја, будући да је било толико много оних чија су срца била непосвећена и који су желели да те изјаве буду истините. Такви су увек спремни да се ухвате за било коју тобожњу грешку код оних који им говоре неугодну истину.

„Не би требало да нас чуди када они који су склони да усвајају неистине спремно прихватају зла нагађања као да су неоспорне чињенице. Христос је много пута мудрошћу својих речи запањео и ућуткао своје противнике, али су они још увек жељно слушали сваку гласину и проналазили изговоре да Га обасипају непријатељски настројеним питањима.“ – *Одабране поруке 1, 66.*

а. Када се племићева вера ухватила за Христа, како је он поновио своју молбу? Јован 4:49.

„Као зрак светлости, тако су Спаситељеве речи упућене племићу разоткриле Његово срце. Он је видео да су побуде које су га навеле да тражи Исуса биле себичне. Сагледао је своју колебљиву веру у њеној правој светлости. У дубоком очајању је схватио да би његова сумња могла стајати живота његовог сина. Знао је да се налази у присуству Онога који може да чита мисли човека и за кога је све могућно... Он се вером сада чврсто ухватио за Исуса као што је учинио Јаков кад је, после борбе са анђелом, узвикнуо: 'Нећу те пустити док ме не благословиш' (1. Мојсијева 32:26).“ – *Жеља векова, 176.*

б. Шта можемо научити из онога што је Исус учинио уместо да оде племићеву кући? Јован 4:50.

„Исус је желео да дарује и нешто више. Желео је не само да исцели дете, него и да племића и његову породицу начини учесницима у благодатима спасења и да упали светлост у Капернауму, који ће тако брзо постати поље Његовог сопственог рада. Међутим, племић је морао увидети своју потребу пре него што пожели Христову милост. Овај царев човек је представљао многе из свог народа. Они су прилазили Исусу из себичних побуда. Надали су се да ће добити неке специјалне користи кроз Његову моћ и своју веру су заснивали на остварењу тих земаљских користи. Они нису запажали своју духовну болест и нису увиђали да им је потребна божанска милост...“

„Спаситељ се не може удаљити од душе која Га се чврсто држи и преклиње у својој потреби. Он рече: 'Иди, син је твој здрав.' Племић је отишао од Спаситеља испуњен миром и радошћу какву никад раније није доживео. Не само што је чврсто веровао да ће његов син оздравити, него је целим срцем примио Христа као свог личног Спаситеља.“ – *Жеља векова, 176.*

„Ми сви желимо да на упућену молитву добијемо неодложан и директан одговор и склони смо да се обесхрабримо ако одговор не уследи одмах или ако буде другачији него што смо очекивали. Али Бог је исувише мудар и добар да би на наше молитве увек одговорио управо у оно време и на онај начин као што бисмо ми то желели. Он хоће да за нас учини нешто далеко више и боље него што би учинио кад би испунио све наше жеље... Ова искуства која представљају пробу за нашу веру допуштена су ради нашег добра.“ – *Здравље и срећа, 201.*

а. На који начин је Исус излечио племићевог сина? Јован 4:51-53. На који стварност нас то подсећа? Ефесцима 3:20,21.

„У оном истом тренутку кад је очева вера добила обећање: ‘Син је твој здрав’, божанска љубав је додирнула дете на самрти.” – *Жеља векова, 177.*

„У истом тренутку су они који су бдили над умирућим дететом у дому у Капернауму запазили изненадну и тајанствену промену. Сенке смрти је нестало са болесниковог лица. Црвенило од грознице уступило је место благом руменилу здравља које се враћа. Помућене очи засијале су свешћу, снага се вратила у слабо, измршавело тело. На детету се више није запажао никакав знак болести. Његово тело, ослобођено упале, постало је опет нежно и здраво и дете је заспало спокојним сном. Грозница га је пустила у најтоплије доба дана. У породици је настала велика радост.” – *Жеља векова, 176.*

б. Како Исус одговара свакоме ко Га замоли за помоћ? Матеј 11:28-30.

„Спаситељ се не може удаљити од душе која Га се чврсто држи и преклиње у својој потреби.” – *Жеља векова, 176.*

„Зар мислиш да се не смеш надати Божјем благослову зато што си грешник? Сети се да је Христос дошао на свет управо зато да спасе грешнике. Ми немамо ништа чиме бисмо могли да се препоручимо Богу; наша потпуна беспомоћност на коју се можемо позвати сада и увек представља разлог који нам Његову спасоносну моћ чини толико неопходном. Одрекавши се сваког самопоуздања, можемо управити свој поглед на крст Голготе и рећи: ‘Ја немам ништа да Ти дам, само за крст се хватам.’” – *Здравље и срећа, 47, 48.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 7. март

1. Зашто пророци по правилу нису добро прихваћени на својој постојбини?
2. Које племићеве речи су откриле његово неверовање?
3. Како је Христос реаговао на неверовање људи?
4. Ко је испољио већу веру у Исуса – Јевреји или незнабошци?
5. Шта Исус обећава свима који прихвате Његов позив?

Исус и хроми човек из Витезде

„А Исус им одговараше: Отац мој досле чини, и ја чиним.“ – Јован 5:17.

Предлажемо да прочитате: 1. Сведочанство, 501-508.

„Дело Христово приликом исцељења болесника било је потпуно у складу са законом. У њему се испољавало поштовање суботе.“ – Жеља векова, 187.

1. ЛЕКОВИТЕ ВОДЕ

Нед, 9. март

а. Са којим циљем су многи болесници ишли у Јерусалим? Јован 5:2,3.

б. Шта је народ веровао у вези са бањом Витездом? Јован 5:4.

„У одређено време би се вода те бање замутила и било је распрострањено веровање да је то био резултат неке натприродне силе и да ће онај који први уђе у бању пошто се вода замути оздравити од ма какве болести боловао. Стотине болесника су долазиле у ту бању. Међутим, било их је толико много да би, кад се вода замути, сваки навалио газећи пред собом људе, жене и децу који су били слабији од њега. Многи се нису могли ни приближити бањи. Неки, кад би успели да дођу до ње, умирали су на њеној ивици. Око бање су била подигнута склоништа како би се болесници заштитили од жеге дању и од хладноће ноћу. Било је болесника који су проводили ноћи под тим тремовима, пузећи до воде из дана у дан у узалудној нади оздрављења.“ – Жеља векова, 179.

с. Како је почео разговор између Исуса и једног човека у бањи? Јован 5:5-7.

а. Који човеку немогућ задатак је Исус наложио одузетоме да изврши и са каквим резултатима? Јован 5:8,9 (први део).

„Овог патника Исус није питао да ли верује у Њега. Он је једноставно рекао: ‘Устани, узми одар свој и ходи.’ Али се болесникова вера ухватила за ту реч. Сваки његов живац и мишић испунише се новим животом и здравље се врати у његове одузете удове. Без поговора он се својом вољом покорава Христовом наређењу, а сви се његови мишићи покоравају његовој вољи. Скочио је на ноге и осетио да је здрав човек.

„Исус му није обећавао божанску помоћ. Болесник би можда почео да сумња и на тај начин пропустио једину прилику да оздрави. Али он је веровао у Христову реч и поступајући по њој добио је снагу.“ – *Жеља векова, 181.*

б. У ком духовном стању се налазе људи који су одвојени од Христа? Исаија 1:5,6; Римљанима 7:24.

„Грех нас је одвојио од живота Божјег. Наше душе су парализоване. Сами по себи, ми нисмо у стању да живимо светим животом као што немоћан болесник није био способан да хода. Многи људи увиђају да су беспомоћни и чезну за оним духовним животом који ће их довести у склад са Богом; они узалуд покушавају да то постигну.“ – *Жеља векова, 182.*

с. Који је једини лек за такво стање? Дела 9:34.

„Спаситељ се над сваким искупљеником своје крви сагиње говорећи са неизрецивом нежношћу и сажаљењем: ‘Хоћеш ли да будеш здрав?’ Он вас позива да устанете у здрављу и спокојству. Немојте чекати да осетите да сте исцељени. Верујте у Његову реч и она ће се испунити. Потчините своју вољу Христу. Будите испуњени вољом да Му служите, и ако поступите по Његовој речи, стећи ћете снагу. Ма како рђави били поступци, ма какве биле страсти које услед дугог попуштања везују душу и тело, Христос може и чезне да вас ослободи. Он даје духовни живот вама ‘који бејаше мртви за преступљења’ (Ефесцима 2:1). Он робу везаном слабостима, несрећом и оковима греха даје слободу.“ – *Жеља векова, 182.*

а. Како нам Христос помаже да постанемо победници? Ефесцима 2:1-6.

„Човек је природно склон да подлеже сотониним сугестијама, и он није у стању да се успешно одупире тако страшном противнику уколико Христос, као моћни Победник, не борави у њему, усмеравајући његове чежње и дајући му снагу... Сотона зна чак и боље него што то знају припадници народа Божјег какву моћ они могу имати у сукобу с њим када своју снагу налазе у Христу. И најслабији верник, када се чврсто ослони на Христа и смерно затражи помоћ од Њега као моћног Победника, може са успехом да одбије сотону и све његове помагаче.“ – *1. Сведочанство, 309, 310.*

„Ми се морамо учити од Христа. Морамо знати шта је Он за оне који су откупљени крвљу Његовом. Морамо схватити да вером у Њега стичемо преимућство да постанемо судеоници у божанској природи и да на тај начин можемо избећи поквареност која је исход похоте и попуштања телесним жељама. Онда ћемо се очистити од сваког греха, од свих карактерних недостатака и мана. Нећемо осећати потребу да подупиремо ниједну склоност ка греху...

„Као судеоници у божанској природи, одбацићемо све урођене и стечене склоности ка злу и постати жива сила на добро. Учећи се стално од божанског Учитеља, учествујући свакодневно у Његовој природи, ми сарађујемо с Богом у савладавању искушења која нам сотона стално подмеће. Бог ради, и човек ради; и на тај начин човек постаје једно са Христом као што је Христос једно са Оцем. Тада седимо заједно с Христом на небесима. Душа нам налази мир и сигурност у Исусу.“ – *The Review and Herald, April 24, 1900.*

б. Опиши мир који добијамо Христовом снагом. Римљанима 8:3-6.

„Свако дете живи животом добијеним од оца. Ако сте Божја деца, рођена Његовим Духом, живите животом који сте добили од Бога... Исусов живот се показао у 'смртном телу нашем' (2. Коринћанима 4:11). Тај живот ће у вама изградити исти карактер и чинити иста дела каква је чинио и преко Њега. Тако ћете бити у складу са сваким прописом Његовог закона; јер 'закон је Господњи савршен, крепи душу' (Псалам 19:7). Уз помоћ љубави 'правда закона испуниће се у нама који не живимо по телу него по Духу' (Римљанима 8:4).“ – *Мисли с Горе благослова, 99.*

а. Игноришући благослов изливен на одузетог човека, зашто су се фарисеји разгневили? Јован 5:9 (последњи део), 10.

„Идући журно чврстим, снажним кораком хвалећи Бога и радујући се свом наново пронађеном здрављу, (исцељени богаљ) је срео неколико фарисеја, и одмах им је испричао како је оздравио. Био је изненађен кад је видео како су га они хладно саслушали.

„Намрштена чела они су га прекинули питајући га зашто носи свој одар кад је субота. Строго су га опоменули да је ношење терета у дан Господњи противно закону. Човек је у својој радости чак и заборавио да је субота. Ипак, није осећао да је ишта погрешно што се покорио заповести Онога који је имао такву божанску моћ, па је смело одговорио: ‘Који ме исцели он ми рече: Узми одар свој и ходи.’ Они су га питали ко је био тај што је то учинио, али он им није могао рећи. Ти поглавари су знали да је постојао само Један који је могао учинити то чудо, али су желели да имају јасан доказ о томе да је то био Исус како би Га могли осудити за прекршај суботе. По њиховом фарисејском мишљењу, Он не само што је прекршио закон тиме што је исцелио болесника у суботу, него је учинио преступ и тиме што је рекао исцељеном човеку да носи одар свој у суботу.” – *Жеља векова, 182, 183.*

б. Шта су Јевреји направили од суботе? Матеј 23:4.

„Јевреји су тако били изопачили закон, да су га претворили у јарам ропства. Њихови бесмислени прописи ушли су у пословицу код других народа. Нарочито је субота била ограђена свим могућим бесмисленим ограничењима. За њих она није била радост, славна и света у Господу. Књижевници и фарисеји су учинили да празновање суботе постане неподношљив терет. Јеврејину није било дозвољено да наложи ватру, па чак ни да упали свећу суботом. Услед тога они су зависили од незнабожаца за многе услуге које су њима прописи забрањивали да сами чине. Они нису помишљали да уколико ти поступци значе преступ, они који узимају друге да их врше исто су тако грешни као да су их сами извршили. Они су сматрали да је спасење намењено само Јеврејима и да се стање других, пошто је безнадежно, не може погоршати. Али Бог није дао никакве заповести којима се не би могли сви покоровати. Његови закони не одобравају никаква неразумна или себична ограничења.” – *Жеља векова, 183.*

а. Како се Исус односио према Божјем закону и према суботи? Исaiја 42:21.

„Исус је дошао да ‘учини закон великим и славним.’ Он није настојао да умањи његову важност, него да га уздигне... Он је дошао да ослободи суботу тих теgebних прописа услед којих се, уместо благослова, претворила у проклетство.” – Жеља векова, 185.

б. Шта треба, а шта не треба чинити у суботу? 2. Мојсијева 20:8-11.

„(Христос) је међу патницима у бањи изабрао најтежег болесника да на њему испољи своју моћ исцељења и рекао је том човеку да носи свој одар кроз град да би објавио велико дело које је над њим било извршено. На тај начин ће се покренути питање о томе шта се по закону може чинити у суботу и омогућити Му да осуди прописе Јевреја у погледу дана Господњег и да њихове традиције прогласи неважећим.

„Исус је рекао да је дело исцељења болесних у складу са законом о светковању суботе као и са делом и задатком анђела Божјих, који непрекидно силазе с неба на земљу да би помогли напаћеном човечанству...

„И човек тога дана такође мора извршити неко дело. Морају се задовољити животне потребе, болесник се мора неговати, невољнима и сиромашнима мора се указати помоћ. Није без кривице онај ко оваква дела избегава у дан суботни. Свети Божји дан одмора одређен је за човека и дела милосрђа су потпуно у складу са наменом суботе. Бог не жели да Његова створења ма и један тренутак трпе патњу која би се могла отклонити у суботу или ма ког другог дана.” – Жеља векова, 185, 186.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 14. март

1. Које веровање је преовладало у народу о бањи Витезди?
2. Који посебан случај је привукао Христову пажњу?
3. На који начин наша духовна обамрлост може бити излечена?
4. Шта је у великој мери раздражило Јевреје по питању чудесног исцељења?
5. Која дела су у складу са заповешћу о суботи?

Ауторитет Сина

„Јер као што Отац има живот у себи, тако даде и Сину да има живот у себи; и даде Му власт да и суд чини, јер је Син човечији.“ – Јован 5:26,27.

Предлажемо да прочитате: *Мисли са Горе благослова, 155-162.*

„Моје право да чиним дело за које Ме ви оптужујете, рекао је (Исус), састоји се у томе што сам Син Божји, што сам једно с Оцем у природи, у вољи и у циљу. У свим Очевим делима стварања и провиђења Ја сарађујем с Њим.“ – *Жеља векова, 187, 188.*

1. ЈЕДНАК СА БОГОМ

Нед, 16. март

а. Осим исцељења хромога у суботу, због чега су још Јевреји мрзели Исуса? Јован 5:17,18.

„Исус је изјавио да... има иста права као и (Отац)...

„Читав јеврејски народ је Бога називао својим Оцем, и стога се главари не би толико разбеснели да је Христос приказао себе као да се налази у исто таквом односу према Богу. Међутим, сама чињеница да су Га оптужили за богохуљење показује да су они схватили да Он то право полаже у најузвишенијем смислу.“ – *Жеља векова, 187.*

б. На који начин је Христос одбранио ауторитет Божјих заповести изнад људских традиција? Матеј 15:1-9,13.

„Ти Христови противници нису располагали никаквим доказима којима би побили истине на које им је Он указивао. Они су могли само наводити своје обичаје и традиције, а ти докази су били слаби и бледи у поређењу са онима које је Исус црпео из речи Божје и из непрекидног тока природе.“ – *Жеља векова, 187.*

а. Како је Исус објаснио свој однос са Оцем? Јован 5:19,20.

б. Коју власт и силу, Очево атрибуте, је и Христос тврдио да поседује? Јован 5:21-23.

„Свештеници и поглавари су себе прогласили судијама да би осудили Христово дело, али је Он изјавио да ће судити не само њима него свему васионом свету. Свет је поверен Христу и кроз Њега сваки Божји благослов долази грешном људском роду. Он је био Спаситељ и пре и после свог отеловљења. Чим се појавио грех, појавио се и Спаситељ. Он је свакоме дао светлост и живот и према датој светлости ће се свакоме судити. И Онај који је дао светлост, Онај који је са најусрднијим преклињањем позивао душу, желећи да је отргне од греха и привуче у светост – Тај је истовремено и бранилац и судија.“ – *Жеља векова, 190.*

с. Објасни промену у држању која се догађа када схватимо да је Христос наш судија. Римљанима 2:1-3; Матеј 7:1.

„Човек који гаји критичарски дух много је грешнији од онога кога оптужује, јер не само што чини исти грех, већ греху додаје своју уображеност и дух грубог критиковања.

„Христос је једино право мерило карактера, а онај који истиче себе као мерило за друге, себе ставља на Христово место. Будући да Отац 'сав суд даде Сину' (Јован 5:22), ко год се усуђује да суди побудама других, поново присваја себи право које припада Божјем Сину. Те самозване судије и критичари стављају се на страну антихриста, онога 'који се противи и подиже више свега што се зове Бог или се поштује, тако да ће он сести у цркви Божјој као Бог показујући себе да је Бог' (2. Солуњанима 2:4).“ – *Мисли са Горе благослова, 158.*

„Ми не можемо читати срца. Будући да смо и сами несавршени, недостаје нам способност да судимо другима. Смртни људи могу да суде само по спољашњости. Само Ономе који познаје тајне побуде дела и који поступа нежно и сажаливо, дато је право да одлучује о свакој души.“ – *Мисли са Горе благослова, 156.*

а. Која сигурност се даје сваком посвећеном Христовом вернику? Јован 5:24.

„У свакој заповести и у сваком обећању речи Божје налази се сила, па и сам божански живот којима се дате заповести могу и извршити и обећања остварити. Ко вером прихвата реч, прима и сам живот и карактер Божји.“ – *Христове очигледне поруке*, 23.

„Дело оправдања је велико дело које се врши за грешника умрљаног и окаљаног грехом. Онај који говори истину проглашава га праведним. Господ приписује вернику Христову праведност и проглашава га праведним пред целим свемиром. Он преноси његове грехе на Исуса, грешниковог представника, заменика и јемца. На Христа се полажу неправде сваке душе која верује. 'Јер Оног који не знаше греха нас ради учини грехом, да ми будемо правда Божја у Њему' (2. Коринћанима 5:21)...

„Иако се као грешници налазимо под осудом закона, Христос кроз властиту послушност закону тражи за душу која се каје заслуге Његове праведности. Како би задобио Христову праведност, нужно је да грешник упозна оно покајање које доводи до радикалне промене ума, духа и поступака. Дело преображења мора почети у срцу и испољавати своју силу кроз сваку способност људског бића. Али човек није у стању да сам буде извор таквог покајања; може га искусити само кроз Христа, који се уздигао у висине, повео са собом сужње и дао дарове људима.“ – *Одабране поруке 1*, 376.

б. Које божанске прерогативе је Христос објавио да поседује? Јован 5:25-29.

„Зато што је до дна искусио људске патње и искушења, зато што разуме слабости и грехе човека, зато што се нас ради одупро сотонином кушању, зато што праведно и милосрдно поступа са душама ради чијег спасења је пролио своју крв – због свега тога је Сину човечијем дата власт да суди.“ – *Жеља векова*, 190.

„Христу је дана моћ да дарује живот свим створењима.“ – *Одабране поруке 1*, 238.

а. Како је Исус објаснио узрок неверовања Јевреја? Јован 5:37,38.

„Уместо да се правда за дело за које су Га оптуживали, или да објашњава из ког разлога је то учинио, Исус се успротивио поглаварима и оптужени је постао тужилац. Он их је укорио због њиховог окорелог срца и због непознавања светих списа. Рекао је да су они одбацили реч Божју јер су одбацили Њега кога је Бог послао.“ – *Жеља векова, 191.*

б. Зашто Јевреји нису успели да разумеју Свете списе? Јован 5:39,40.

„Слава Сина Божјег обасјава сваку страницу Старог завета, било да она садржи историју, или какав пропис, или пророчанство. Уколико је божанског порекла, читав систем Старог завета је сажето пророчанство јеванђеља. За Христа 'сведоче сви пророци' (Дела 10:43). Почев од обећања датог Адаму, па преко патријараха и обредног система, величанствена небеска светлост припремала је пут за Спаситеља. Пророци су видели витлејемску звезду – Онога коме палица владалачка припада, док су будући догађаји пролазили пред њиховим очима у тајанственој поворци. Свака жртва је приказивала Христову смрт. У сваком облаку тамјана уздизала се Његова правда. У звуку сваке трубе одзвањало је Његово име. У величанственој тајни светиње над светињама боравила је Његова слава.

„Јевреји су поседовали свете списе и сматрали су да имају вечни живот самим тим што су имали спољашње познање Божје речи. Али је Исус рекао: 'Реч Његову немате у себи.' Одбацујући Христове речи, Јевреји су одбацили и самога Христа. 'И нећете да дођете к мени да имате живот', рекао је Он.

„Јеврејски поглавари су проучавали пророчанства о царству Месијином, али то нису чинили у искреној жељи да упознају истину, него са циљем да пронађу доказе који поткрепљују њихове славољубиве наде. Кад је Христос дошао на начин супротан њиховом очекивању, они нису хтели да Га приме и да би оправдали себе, трудили су се да Га прикажу као обмањивача. Кад су једном кренули тим путем, онда је сотони било лако да учврсти њихово супротстављање Христу. Баш оне речи које су морале бити доказ о Његовом божанству биле су протумачене против Њега. Тако су истину Божју претворили у лаж.“ – *Жеља векова, 191, 192.*

а. Шта је навело Јевреје да одбаце Исуса и обратe се лажним учитељима? Јован 5:41-44.

„Исус је рекао: ‘Ја не примам славе од људи.’ Он није тражио признање Високог савета, није желео њихово одобрење. Њихово признање није за Њега било никаква почаст. Њему је небо дало ауторитет и моћ. Да је Он то желео, анђели би дошли да Му указују почаст. Отац би поново сведочио о Његовом божанству. Међутим, ради њих самих, ради народа чији су они били поглавари, Исус је желео да јеврејске старешине схвате Његов карактер и да приме благослове које је донео собом.

„Ја дођох у име Оца свог и не примате ме; ако други дође у име своје, њега ћете примити.’ Исус је дошао по налогу Божјем, носио је Његов лик, испуњавао Његову реч и тежио Његовој слави. Ипак, израиљски поглавари Га нису примили. Али да су дошли други, који би узели Христов карактер али који би поступали по својој вољи и тежили сопственој слави, они би били примљени. А зашто? Зато што онај ко тежи сопственој слави тај и у другима склоним славољубљу буди жељу за самоуздизањем. На такве позиве су се Јевреји одазивали. Они би примили лажног учитеља зато што он ласка њиховој охолости тиме што потврђује њихова омиљена гледишта и традиције. Али се Христово учење није поклапало са њиховим себичњачким појмовима. Оно је имало духовно обележје и изискивало је жртвовање сопственог ‘ја’. Зато они нису хтели примити то учење. Они нису били упознати са Богом и Његов глас кроз Христа је за њих био глас туђинца.

„Зар се то исто не догађа и у наше време? Зар нема многих, чак и међу верским вођама, чија се окорела срца опиру Светом Духу, што им онемогућује да препознају глас Божји? Зар они не одбацују реч Божју само да би могли сачувати своје сопствене традиције?” – *Жеља векова, 192, 193.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 21. март

1. На коју власт и право се Христос позивао?
2. Какав однос је одувек постојао између Христа и Оца?
3. Коју животворну моћ Христос поседује?
4. Објасни стих из Јована 5:39.
5. Опиши последице одбацивања Исуса као Месије од стране јеврејског народа.

Исус храни мноштво

„А Исус рече им: Не треба да иду; подајте им ви нека једу.“ – Матеј 14:16.

Предлажемо да прочитате: *б. Сведочанство, 314-321.*

„Често се устежемо да дамо све што имамо, бојимо се да трошимо и да се истрошимо за друге. Али нам Исус наређује: ‘Подајте им ви нека једу.’ Његова заповест је обећање, а иза њега стоји иста она сила која је нахранила мноштво људи крај језера.“ – *Жеља векова, 355.*

1. ГЛАДНЕ ДУШЕ

Нед, 23. март

а. Осим ученика, ко је још пратио Исуса када је отишао преко Галилејског језера пре Пасхе? Јован 6:1,2.

„Христос се повукао у једно тихо место са својим ученицима, али је тај редак тренутак мирног одмора убрзо прекинут. Ученици су мислили да су се повукли тамо где неће бити узнемиравани, али је народ, чим је осетио да нема божанског Учитеља, почео да се пита: ‘Где је Он?’ Неко је ипак приметио у ком су правцу отишли Христос и Његови ученици. Многи су пошли копном да их нађу, док су се други упутили лађом преко језера. Ближила се Пасха те су се групе ходочасника изблиза и издалека, на свом путу за Јерусалим, прикупљале да виде Исуса. Њима су се придруживали други, тако да се најзад окупило пет хиљада људи, осим жена и деце. Пре но што је Христос стигао на обалу, мноштво људи већ Га је чекало. Међутим, Он се непримећен искрцао с ученицима и провео је с њима неко време одвојен.“ – *Жеља векова, 350.*

б. Опиши духовно стање окупљених људи. Марко 6:34.

а. Шта је Исус нежно препознао да је потребно људима – и како је Он ову прилику искористио да тестира веру свог ученика, Филипа? Јован 6:3-6.

„Посматрајући са брда масе које су долазиле, (Исусово) срце је било гануто саосећањем. Мада су прекинули Његов одмор, није био нестрпљив. Гледајући народ који је стално долазио, видео је једну већу потребу, која је захтевала Његову пажњу. ‘И сажали Му се, јер беху као овце без пастира.’ Напустивши своје тренутно склониште, нашао је једно погодно место где их је могао учити. Свештеници и поглавари им нису пружили никакву помоћ, али је из Христа потекла исцељујућа вода живота чим је почео да учи мноштво путу спасења...

„Тај дан им је изгледао као да се небо спустило на земљу, те су потпуно били заборавили колико већ дуго ништа нису јели.

„Дан се ближио крају. Сунце је тонуло на западу, али се људи још увек нису разилазили. Исус је радио цео дан без хране и одмора. Био је блед од умора и глади и ученици су Га молили да одахне од напорног рада. Али се Он није могао одвојити од масе народа која се тискала око Њега...

„Онај који је учио људе како да обезбеде мир и срећу мислио је исто толико на њихове земаљске потребе колико и на духовне. Људи су били уморни и гладни. Било је ту мајки са бебама у наручју и малом децом која су се држала њихових хаљина. Многи су већ сатима стајали...

„Многи су дошли издалека и нису од јутра ништа јели. У околним градовима и селима би могли да купе храну. Али Исус им је рекао: ‘Подајте им ви нека једу’, а затим се обрати Филипу и запита: ‘Где ћемо купити хлеба да ови једу?’ То је рекао да би прокушао веру ученика.” – *Жеља векова, 350, 351.*

б. Какав је био Филипов одговор? Јован 6:7.

„Филип је бацио поглед на море глава и закључио да је овде немогуће наћи хране да би се задовољиле потребе толиког народа. Он одговори: ‘Двеста гроша хлеба није доста да сваком од њих по мало допадне.’” – *Жеља векова, 351.*

а. Коју информацију је Андрија пренео Исусу и шта је Господ тада наложи својим ученицима да ураде? Јован 6:8-10.

„Исус запита колико се хране може ту прикупити. ‘Овде има једно момче’ – рече Андрија – ‘које има пет хлебова јечмених и две рибе; али шта је то на толики свет?’ Исус нареди да Му се то донесе. Тада наложи ученицима да све присутне разместе по триви у групама од педесет или сто, да би се сачувао ред и да би сви били сведоци онога што је хтео да учини.” – *Жеља векова, 351.*

б. Објасни кораке које је Исус предузео у умножавању хлеба и коју поуку ми из тога можемо извући. Матеј 14:19; Марко 6:37-41; Јован 6:11.

„Исус није тежио да масе привуче к себи задовољавајући раскош и жељу за наслађивањем. За огромно мноштво уморних и гладних, после једног дугог и узбудљивог дана, једноставни обед је представљао не само доказ Његове моћи, већ и Његове нежне бриге за њих у обичним животним потребама. Спаситељ својим следбеницима није обећао богатство и раскош овог света; њихова судбина може да буде окована сиромаштвом, али Његова реч представља залог да ће њихове потребе бити задовољене и Он је обећавао оно што је далеко боље од земаљског благостања, а то је стална утеха Његове присутности.” – *Здравље и срећа, 33.*

„У извршавању овог чуда Христос је затражени благослов примио од Оца; Он је делио ученицима, а ученици гладнима, а ови опет један другоме. Тако сваки који се уједини с Христом прима од Њега хлеб живота да би га предао другима. Ученици треба да успостављају и одржавају везу између Христа и народа.” – *Здравље и срећа, 34.*

с. На коју поуку о правој служби нас Бог овде подсећа? Исаија 61:6.

„(Ученици) донесоше све што су имали, али (Исус) их није позвао да једу, већ им заповеди да служе народу. Храна се умножавала у Његовим рукама, а руке ученика – испружене према Христу – не остадоше никада празне. Мала, готово незнатна залиха била је довољна за све. Кад се мноштво нахранило, онда су и ученици заједно са Исусом јели од драгоцене хране коју им је небо подарило.” – *Здравље и срећа, 34.*

а. Шта треба да научимо из важног упутства које је Исус дао након што је нахранио мноштво? Јован 6:12,13.

„Кад су корпе с остацима хране сакупљене, људи су помислили на своје пријатеље код куће. Желели су да и они окусе од хлеба који је Исус благословио. Ти остаци хране раздељени су народу који је радо примио и понео собом у све околне крајеве.“ – *Жеља векова*, 354.

„Тада Исус нареди својим ученицима: ‘Скупите комаде што претекоше да ништа не пропадне’ (Јован 6:12). Ове речи имају далеко веће значење него што је само сакупљање остатака. Поука је била двострука; ништа се не сме расипати. Ни овоземаљска преимућства не треба омаловажавати. Не смемо занемарити ништа што би могло да буде од користи неком људском бићу. Треба сакупљати све што би могло да ублажи патње оних који гладују на овом свету. Исто тако брижљиво морамо чувати и небески хлеб да би се могле задовољити потребе сваке душе. Ми живимо о свакој речи која излази из уста Божјих и ниједна од тих речи не сме да се изгуби. Ниједна реч која се односи на наше вечно спасење не сме занемарена и неискоришћена пасти на земљу.“ – *Здравље и срећа*, 33.

б. Коју хришћанску особину смо позвани да негујемо чак и када то изгледа незгодно или немогуће,? Исaiја 58:6-8; 1. Петрова 4:9.

„У свакој потреби и невољи треба да тражимо помоћ од Онога којему бескрајни извори стоје на располагању...

„Како често и ми кад видимо потребе сиромашних, напаћених и неуких падамо у малодушност! Ми се питамо: ‘Шта ми са својим slabим силама и незнатним залихама можемо учинити да бисмо притекли у помоћ онима који су у тако тешкој невољи? Да ли треба да чекамо да то учини неко ко има веће способности или пак неко организовано удружење?’ Христос каже: ‘Подајте им ви нека једу.’ Употребите средства, време и способности којима располажете. Принесите Исусу своје јечмене хлебове.

„Иако ваше залихе нису довољне да се њима нахране хиљаде гладних, оне могу да задовоље потребе једнога од њих. У Христовој руци, оне могу да постану храна за многе. Слично ученицима, дајте оно што имате. Христос ће ваш дар умножити. Он ће наградити оне који се искрено и једноставно уздају у Њега. И оно што је изгледало врло мало и незнатно показаће се као богата гозба.“ – *Здравље и срећа*, 35.

а. Које дивне Божје особине никад не смемо заборавити? Псалм 37:25,26; Филибљанима 4:19.

„Милост Божја чини да се малом количином сви нахране. Божја рука може стотруко умножити. Он може поставити трпезу у пустињи. Додиром руке Он може умножити оскудну храну тако да буде довољно за све. Његовом силом умножени су хлебови и жито у рукама синова пророчких...

„Кад је Исус наредио својим ученицима да мноштву народа дају да једе, они су одговорили: ‘У нас нема више од пет хлебова и две рибе; већ да ако идемо ми да купимо на све ове људе јела?’ (Лука 9:13). Шта је то за толики број људи?

„Ова поука важи за децу Божју у свим временима. Кад Господ да налог за извршење неког задатка, људи не треба да стоје и да се питају да ли је заповест разумна и какве ће бити последице ако је послушају. Можда ће оно што имају у рукама изгледати недовољно да се задовоље потребе, али ће из руке Господње доћи и претећи...

„Заједница данас мора много потпуније осећати повезаност између Бога и оних које је Он искупио жртвујући свога Сина, мора имати више вере у развој и напредак дела Божјег на земљи. Нико не сме губити време јадикуюћи да је снаге одвећ мало. Можда будућност наизглед не обећава много, али ће се радом и вером у Бога остварити оно што је потребно. Он ће умножити дарове који су Му принети у захвалности са молбом за Његов благослов, баш као што је умножио храну понуђену синовима пророчким и уморном мноштву.“ – *Пророци и цареви, 162, 163.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 28. март**

- 1. Опиши држање људи док су слушали Христове речи.**
- 2. На који начин је Господ задовољио њихове физичке потребе?**
- 3. Шта можемо научити из начина на који је Христос одржавао ред међу сакупљеним мноштвом?**
- 4. Чеге треба да се сетим када год сам подстакнут речима: ‘Подајте им ви нека једу’?**
- 5. Наведи примере када је Божје провиђење било нарочито испољено у твом животу.**

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Јануар – 2025.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Среда	Ис. 13,4-8.	Жеља век. 106.	Јез. 5,15-17.
2.	Четвртак	Ис. 13,9-13.	Жеља век. 107.	Ис. 48,17-18.
3.	Петак	Ис. 28,17-21.	Сунце залази у 16 09	
4.	Субота	Пс. 150.	Сунце залази у 16 10	
5.	Недеља	Ис. 24,1-6.	Жеља век. 108.	Ис. 25,8.9.
6.	Понедељак	Ис. 24,7-13.	Жеља век. 109.	Ис. 24,17-20.
7.	Уторак	Јер. 4,19.20.	Жеља век. 110.	Ис. 28,5.6.
8.	Среда	Јер. 4,23-28.	Жеља век. 111.	Ис. 28,15-17.
9.	Четвртак	Јер. 9,20-22.	Жеља век. 112.	Ис. 28,20,21.
10.	Петак	Јер. 23,19.20.	Сунце залази у 16 16	
11.	Субота	Пс. 149.	Сунце залази у 16 17	
12.	Недеља	Јер. 25,30-33.	Жеља век. 113.	Ис. 13,9-13.
13.	Понедељак	Јер. 25,34-38.	Жеља век. 114.	Ис. 11,1-6.
14.	Уторак	Јер. 30,5-7.	Жеља век. 115.	Ис. 9,5.6.
15.	Среда	Јер. 7,15-19.	Жеља век. 116.	Ис. 8,9-14.
16.	Четвртак	Јез. 7,15-19.	Жеља век. 117.	Ис. 6,10-13.
17.	Петак	Јез. 7,25-27.	Сунце залази у 16 24	
18.	Субота	Пс. 148.	Сунце залази у 16 26	
19.	Недеља	Ос. 4,1-3.	Жеља век. 118.	Ис. 3,4-7.
20.	Понедељак	Јоило 1,1-7.	Жеља век. 119.	Ис. 3,10-12.
21.	Уторак	Јоило 1,9-12.	Жеља век. 120.	Ис. 2,17-22.
22.	Среда	Јоило 1,15-20.	Жеља век. 121.	Ис. 1,1-5.
23.	Четвртак	Јоило 2,30.31.	Жеља век. 122.	Ис. 1,6-9.
24.	Петак	Јоило 3,9-12.	Сунце залази у 16 34	
25.	Субота	Пс. 147,11-20.	Сунце залази у 16 35	
26.	Недеља	Јоило 3,13-16.	Жеља век. 123.	Ис. 30,8-11.
27.	Понедељак	Амос 5,16-20.	Жеља век. 125.	Ис. 30,18-21.
28.	Уторак	Амос 8,1-3.	Жеља век. 126.	Ис. 30,29.30.
29.	Среда	Ис. 60,18-22.	Жеља век. 127.	И Мојс. 33,11-15.
30.	Четвртак	И Днев. 15,5-7.	Жеља век. 128.	И Мојс. 33,18-23.
31.	Петак	Пс. 11,3-7.	Сунце залази у 16 43	

Фебруар – 2025.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочаства
------	-----	-----------------	-----------------	--------------------------------

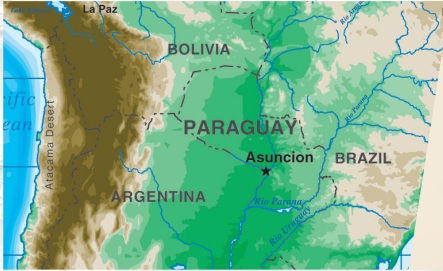
1.	Субоџа	Псалам 146.	Сунце залази у 16 45	
2.	Недеља	Соф. 1,2-7.	Жеља век. 129.	Ис. 33,14-17.
3.	Понедељак	Соф. 1,14-18.	Жеља век. 130.	Ис. 34,1-4.
4.	Ушорак	Мал. 4,1,2.	Жеља век. 131.	Ис. 34,8-11.
5.	Среда	Мај. 24,1-5.	Жеља век. 132.	Ис. 34,16.
6.	Четвршиак	Мај. 24,6-13.	Жеља век. 133.	Ис. 35,5-10.
7.	Пешиак	Мај. 24,21-27.	Сунце залази у 16 53	
8.	Субоџа	Псалам 145.	Сунце залази у 16 55	
9.	Недеља	Мај. 24,29-35.	Жеља век. 134.	Ис. 40,1-5.
10.	Понедељак	Мај. 24,36-39.	Жеља век. 135.	Ис. 40,6-8.
11.	Ушорак	Мај. 24,40-44.	Жеља век. 136.	Ис. 40,9-11.
12.	Среда	Марко 13,3-8.	Жеља век. 137.	Ис. 40,21-23.
13.	Четвршиак	Марко 13,14-17.	Жеља век. 138.	Ис. 40,25-31.
14.	Пешиак	Марко 13,18-20.	Сунце залази у 17 03	
15.	Субоџа	Пс. 143,7-12.	Сунце залази у 17 05	
16.	Недеља	Марко 13,21-23.	Жеља век. 139.	Ис. 41,6-10.
17.	Понедељак	Лука 17,28-36.	Жеља век. 140.	Ис. 41,11-14.
18.	Ушорак	Марко 13,33-37.	Жеља век. 141.	Ис. 41,17,18.
19.	Среда	Лука 21,7-11.	Жеља век. 142.	Ис. 42,1-4.
20.	Четвршиак	Лука 21,16-21.	Жеља век. 143.	Ис. 42,5-9.
21.	Пешиак	Лука 21,22-24.	Сунце залази у 17 13	
22.	Субоџа	Псалам 142.	Сунце залази у 17 14	
23.	Недеља	Лука 21,25-28.	Жеља век. 144.	Ис. 42,16-21.
24.	Понедељак	Лука 21,29-33.	Жеља век. 145.	Ис. 43,1-3.
25.	Ушорак	Лука 21,34-36.	Жеља век. 147.	Ис. 43,4-7.
26.	Среда	Авдија 1,15-17.	Жеља век. 148.	Ис. 43,10-12.
27.	Четвршиак	Михеј 7,2-6.	Жеља век. 149.	Ис. 43,25-28.
28.	Пешиак	Наум 3,1-3.	Сунце залази у 17 23	

Марти – 2025.

Дат.	Дан	Југарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
------	-----	-----------------	-----------------	---------------------------------

1.	Субоџа	<i>Пс. 141,1-8.</i>	Сунце залази у 17 25	
2.	Недеља	<i>Оџкр. 16,13-16.</i>	<i>Жеља век. 150.</i>	<i>Ис. 46,9-13.</i>
3.	Понедељац	<i>Оџкр. 16,17-21.</i>	<i>Жеља век. 151.</i>	<i>Ис. 48,9-11.</i>
4.	Уџорак	<i>Оџкр. 17,12-14.</i>	<i>Жеља век. 152.</i>	<i>Ис. 48,20-22.</i>
5.	Среда	<i>Оџкр. 19,17-21.</i>	<i>Жеља век. 154.</i>	<i>Ис. 49,13-16.</i>
6.	Четвртџак	<i>Оџкр. 22,7-10.</i>	<i>Жеља век. 155.</i>	<i>Ис. 49,24,25.</i>
7.	Петџак	<i>Оџкр. 1,7.8.</i>	Сунце залази у 17 33	
8.	Субоџа	<i>Пс. 140,1-10.</i>	Сунце залази у 17 35	
9.	Недеља	<i>Оџкр. 14,14-16.</i>	<i>Жеља век. 156.</i>	<i>Ис. 50,4-7.</i>
10.	Понедељац	<i>Пс. 50,1-6.</i>	<i>Жеља век. 157.</i>	<i>Ис. 50,8-11.</i>
11.	Уџорак	<i>Оџкр. 14,17-20.</i>	<i>Жеља век. 158.</i>	<i>Ис. 51,1-3.</i>
12.	Среда	<i>Јуда 14.15.</i>	<i>Жеља век. 159.</i>	<i>Ис. 51,4-8.</i>
13.	Четвртџак	<i>Марко 13,24-27.</i>	<i>Жеља век. 160.</i>	<i>Ис. 51,11-14.</i>
14.	Петџак	<i>Марко 13,32-34.</i>	Сунце залази у 17 42	
15.	Субоџа	<i>Пс. 139,1-10.</i>	Сунце залази у 17 44	
16.	Недеља	<i>Ис. 26,20.21.</i>	<i>Жеља век. 161.</i>	<i>Ис. 51,21-23.</i>
17.	Понедељац	<i>Јован 14,1-3.</i>	<i>Жеља век. 162.</i>	<i>Ис. 52,1-3.</i>
18.	Уџорак	<i>Дјела 1,10.11.</i>	<i>Жеља век. 163.</i>	<i>Ис. 52,6-8.</i>
19.	Среда	<i>Оџкр. 6,14-17.</i>	<i>Жеља век. 164.</i>	<i>Ис. 52,9-11.</i>
20.	Четвртџак	<i>Ис. 2,17-21.</i>	<i>Жеља век. 165.</i>	<i>Ис. 52,12-15.</i>
21.	Петџак	<i>Ис. 58,8.9.</i>	Сунце залази у 17 51	
22.	Субоџа	<i>Псалм 138.</i>	Сунце залази у 17 53	
23.	Недеља	<i>Соф. 2,1-3.</i>	<i>Жеља век. 166.</i>	<i>Ис. 53,1-4.</i>
24.	Понедељац	<i>И Сол. 4,16-18.</i>	<i>Жеља век. 167.</i>	<i>Ис. 53,5-8.</i>
25.	Уџорак	<i>И Кор. 15,51-56.</i>	<i>Жеља век. 168.</i>	<i>Ис. 53,9-12.</i>
26.	Среда	<i>Оџкр. 3,10.11.</i>	<i>Жеља век. 169.</i>	<i>Ис. 54,7-10.</i>
27.	Четвртџак	<i>Јован 5,25-29.</i>	<i>Жеља век. 170.</i>	<i>Ис. 54,11-14.</i>
28.	Петџак	<i>Оџкр. 20,11-13.</i>	Сунце залази у 18 00	
29.	Субоџа	<i>Пс. 137,1-5.</i>	Сунце залази у 18 01	
30.	Недеља	<i>II Петр. 3,3-7.</i>	<i>Жеља век. 171.</i>	<i>Ис. 54,17.</i>
31.	Понедељац	<i>II Петр. 3,12-15.</i>	<i>Жеља век. 172.</i>	<i>Ис. 55,1-3.</i>

Дарови прве суботе

Субота, 4. јануар

Вишенаменски центар за здравље и образовање у Парагвају

Ваши дарежљиви поклони ће оживети здравље и веру многих на Волги (стр. 4).

Субота, 4. фебруар

Светска помоћ у случају катастрофа

Овај прилог пружа помоћ појединцима у подручјима погођеним катастрофама, болестима, смртним случајевима или тешким околностима (стр. 25).

Субота, 1. март

Васпитни центар у Румунији „Деца са карактером“

Помозите у завршетку изградње новог објекта за рано образовање мале деце у Румунији (стр. 46).